

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. gruodžio 2 d.*

„EŽŪOGF — Garantijų skyrius — EŽŪGF ir EŽŪFKP — Nefinansuojamos išlaidos — Pieno produktai — Asignuotos įplaukos — Pagrindiniai patikrinimai — Vėlavimas — Fiksuoto dydžio finansinė korekcija — Teisinis pagrindas — Reglamento (EB) Nr. 1605/2002 53 straipsnis — Pasikartojimas“

Byloje T-661/11

Italijos Respublika, atstovaujama G. Palmieri, padedamos *avvocati dello Stato* G. Aiello ir P. Grasso,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą P. Rossi ir D. Nardi,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2011 m. spalio 14 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą 2011/689/EB dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus, Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (OL L 270, p. 33) tiek, kiek juo Italijos Respublikai nurodoma atlikti fiksuoto dydžio, t. y. 70 912 382 EUR, finansinę korekciją dėl pažeidimų atliekant pieno kvotų patikrinimus Italijos Abrucų, Lacijaus, Markės, Apulijos, Sardinijos, Kalabrijos, Friulio-Venecijos Džulijos ir Aostos slėnio regionuose už 2004–2005, 2005–2006 ir 2006–2007 ūkinius metus.

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkė M. E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Gervasoni ir L. Madise (pranešėjas),

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. balandžio 1 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: italų.

Sprendimą

Bendras teisinis pagrindas

A – Europos Sąjungos bendrajam biudžetui taikomo Finansinio reglamento reikšmingos nuostatos

- 1 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (OL L 248, p. 1; 2004 m. oficialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 74), kuris, remiantis 2006 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1995/2006, iš dalies keičiančio Reglamentą Nr. 1605/2002 (OL L 390, p. 1), 2 straipsnio antra pastraipa, galiojo iki 2007 m. gegužės 1 d., 53 straipsnyje nustatyta:

„1. Komisija biudžetą vykdo šiais būdais:

- a) centralizuotai;
- b) taikydama pasidalijamąjį arba decentralizuotą valdymą, arba
- c) jį valdydama bendrai su tarptautinėmis organizacijomis.

<...>

3. Kai Komisija vykdo biudžetą, taikydama pasidalijamąjį valdymą, biudžeto vykdymo uždaviniai pavedami valstybėms narėms pagal antrosios dalies I ir II antraštinių dalių nuostatas.

<...>

5. Tais atvejais, kai biudžeto vykdymas yra pasidalijamasis arba decentralizuotas, Komisija, siekdama užtikrinti, kad lėšos būtų naudojamos pagal taikytinas taisykles, taiko sąskaitų patvirtinimo procedūras arba finansinių klaidų ištaisymo [finansinių korekcijų] mechanizmus, kurie jai leidžia priimti galutinę atsakomybę už biudžeto vykdymą pagal EB sutarties 274 straipsnį ir Euratomo sutarties 179 straipsnį.

6. Taikant šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytus biudžeto vykdymo būdus, valstybės narės ir trečiosios šalys atlieka reguliarius patikrinimus, siekdamos užtikrinti, kad iš Bendrijos biudžeto finansuojama veikla būtų įgyvendinama teisingai.

Jos imasi reikiamų priemonių klaidoms ir sukčiavimams užkirsti kelią, o prireikus kelia bylas siekdamos susigrąžinti neteisingai išmokėtas lėšas.

<...>“

- 2 Reglamento Nr. 1605/2002, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1995/2006, taikomo, remiantis Reglamento Nr. 1995/2006 2 straipsnio antra pastraipa, nuo 2007 m. gegužės 1 d., 53 straipsnyje nustatyta:

„Komisija biudžetą vykdo laikydamasi 53a–53d straipsnių nuostatų kuriuo nors iš šių būdų:

- a) centralizuotai;
- b) taikydama pasidalijamąjį arba decentralizuotą valdymą; arba
- c) jį valdydama bendrai su tarptautinėmis organizacijomis.“

3 Reglamento Nr. 1605/2002 53b straipsnyje, įterptame Reglamentu Nr. 1995/2006, numatyta:

„1. Komisijai vykdant biudžetą pasidalijamojo valdymo būdu, biudžeto vykdymo užduotys pavedamos valstybėms narėms. Toks būdas visų pirma taikomas veiksams, nurodytiems antros dalies I ir II antraštinėse dalyse.

2. Nepažeisdamos papildomų nuostatų, numatytų atitinkamose konkretiems sektoriams taikomose taisyklėse, ir siekdamos užtikrinti, kad pasidalijamojo valdymo atveju lėšos būtų naudojamos pagal taikomas taisykles ir principus, valstybės narės imasi visų teisinių, reguliavimo ir administracinių ar kitų Bendrijų finansinių interesų apsaugai būtinų priemonių. Šiuo tikslu valstybės narės visų pirma:

- a) įsitikina, jog iš biudžeto finansuojami veiksmai iš tikrųjų vykdomi, ir užtikrinta, kad jie įgyvendinami tinkamai;
- b) užkerta kelią pažeidimams ir sukčiavimui bei su tuo kovoja;
- c) susigrąžina netinkamai išmokėtas arba neteisingai panaudotas lėšas arba dėl pažeidimų ar klaidų prarastas lėšas;
- d) taikydamos atitinkamas konkretiems sektoriams taikomas taisykles ir laikydamosi 30 straipsnio 3 dalies, užtikrina tinkamą metinį informacijos apie lėšų iš biudžeto gavėjus *ex post* paskelbimą.

Šiuo tikslu valstybės narės atlieka patikrinimus ir įdiegia veiksmingą ir efektyvią vidaus kontrolės sistemą laikydamosi 28a straipsnio nuostatų. Prireikus atitinkamais atvejais jos kelia bylas.

3. Valstybės narės atitinkamu nacionaliniu lygiu parengia metinį atlikto audito ir deklaracijų apibendrinimą.

4. Siekdama užtikrinti, kad lėšos naudojamos pagal taikomas taisykles, Komisija taiko sąskaitų patikrinimo procedūras arba finansinių klaidų ištaisymo mechanizmus, kuriuos taikydama ji gali prisiimti galutinę atsakomybę už biudžeto vykdymą.“

B – Bendrasis reglamentas dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo

- 4 1970 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 729/70 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 94, p. 13) nustatytos bendrosios taisyklės, taikomos bendrosios žemės ūkio politikos (toliau – BŽŪP) finansavimui. Šis reglamentas buvo panaikintas ir pakeistas 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 160, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 25 t., p. 414), kuriame reglamentuojamos išlaidos, valstybių narių patirtos finansuojant BŽŪP nuo 2000 m. sausio 1 d. iki 2006 m. spalio 15 d.
- 5 Kaip nurodyta, be kita ko, Reglamento Nr. 1258/1999 5 konstatuojamojoje dalyje, „už [EŽŪOGF] Garantijų skyriaus patikrinimą pirmiausia atsako valstybės narės <...>; <...> Komisija, atsakydama už Bendrijos biudžeto vykdymą, privalo tikrinti sąlygas, kuriomis atliekami mokėjimai ir patikrinimai“. Remiantis to paties reglamento 11 konstatuojamąja dalimi, „reikia imtis priemonių užkirsti kelią visiems netikslumams ir nustatyti, kaip elgtis, jeigu jų pasitaiko, bei išieškoti sumas, kurios dėl tokių netikslumų ar aplaidumo buvo prarastos [ir] už tokius netikslumus ar aplaidumą turi būti nustatyta finansinė atsakomybė“.

- 6 Pagal Reglamento Nr. 1258/1999 1 straipsnio 2 dalies b punktą ir 2 straipsnio 2 dalį, kurie atitinka Reglamento Nr. 729/70 1 straipsnio 2 dalies b punktą ir 3 straipsnio 1 dalį, Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyrius, vykdydamas bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą, finansuoja pagal Sąjungos teisės taisyklės vykdomas intervencijas, skirtas žemės ūkio rinkoms reguliuoti.
- 7 Reglamento Nr. 1258/1999 6 straipsnio 1 dalies b punkte, kurio nuostatos iš esmės atitinka Reglamento Nr. 729/70 5 straipsnio 1 dalies nuostatas, numatyta: „Valstybės narės reguliariais laiko tarpais teikia Komisijai apie akredituotas mokėjimo agentūras, koordinavimo įstaigas ir sandorius, finansuojamus iš Fondo Garantijų skyriaus, tokią informaciją:

<...>

- b) metines sąskaitas kartu su informacija, reikalinga pateiktoms sąskaitoms apmokėti ir jų vientisumui, tikslumui bei teisingumui patvirtinti;“.
- 8 Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalis, kurios nuostatos iš esmės atitinka Reglamento Nr. 729/70 5 straipsnio 2 dalies c punktą, suformuluota taip:

„Komisija priima sprendimą dėl išlaidų, kurios nebus finansuojamos, kaip nurodyta 2 ir 3 straipsniuose, jeigu ji nustato, kad tokios išlaidos buvo padarytos nesilaikant Bendrijos taisyklių.

Prieš priimant sprendimą nefinansuoti, Komisijos patikrinimų rezultatai ir suinteresuotų valstybių narių paaiškinimai pateikiami raštu, vėliau abi šalys stengiasi susitarti dėl priemonių, kurių reikės imtis.

Nepavykus susitarti, valstybė narė gali prašyti inicijuoti procedūrą, kurios tikslas keturis mėnesius tarpininkauti derinant atitinkamas pozicijas o šios procedūros rezultatai nurodomi Komisijai siunčiamoje ataskaitoje, kuri ją išnagrinėja prieš priimdama sprendimą nefinansuoti.

Komisija įvertina sumas, kurios nebus finansuojamos, ypač atsižvelgdama į nustatyto taisyklių pažeidimo lygį. Komisija atsižvelgia į pažeidimo pobūdį ir rimtumą bei Bendrijos patirtus finansinius nuostolius.

Atsisakymas finansuoti negali apimti:

- a) 2 straipsnyje nurodytų išlaidų, kurios buvo padarytos prieš 24 mėnesius iki Komisijos raštiško pranešimo apie atitinkamos valstybės narės patikrinimų rezultatus;

<...>“

- 9 Reglamento Nr. 1258/1999 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės, laikydamosi įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktų nacionalinių nuostatų, imasi priemonių:

- a) įsitikinti, kad iš Fondo lėšų finansuojamos operacijos yra tikrai atliktos ir atliktos teisingai;
- b) užkirsti kelią taisyklių pažeidimams ir su jais kovoti;
- c) išieškoti sumas, kurios buvo prarastos dėl taisyklių nesilaikymo ar aplaidumo.

<...>“

- 10 Reglamentas Nr. 1258/1999 panaikintas 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 209, p. 1), kuris taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d. (Reglamento Nr. 1290/2005 49 straipsnis). Tačiau jame numatyta, kad, pirma, Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 taikomas iki 2006 m. spalio 15 d. dėl išlaidų, kurias patyrė valstybės narės (Reglamento Nr. 1290/2005 47 straipsnis) ir, antra, be kita ko, jo 31 straipsnis, susijęs su atitikties patikrinimu, taikomas nuo 2006 m. spalio 16 d. išlaidoms, patirtoms nuo pastarosios datos (Reglamento Nr. 1290/2005 49 straipsnis).
- 11 Kaip nurodyta Reglamento Nr. 1290/2005 2 konstatuojamojoje dalyje, „[BŽŪP] išlaidos <...> turėtų būti finansuojamos iš Bendrijos biudžeto, naudojant [EŽŪGF], centralizuotai arba taikant valstybių narių ir Bendrijos pasidalijamąjį valdymą, kaip numatyta [Reglamento Nr. 1605/2002] 53 straipsnyje“.
- 12 Pagal Reglamento Nr. 1290/2005 2 straipsnio 1 dalies a punktą Europos žemės ūkio garantijų fondas (EŽŪGF), remiantis minėto reglamento 49 straipsniu, įsteigiamas nuo 2007 m. sausio 1 d.
- 13 Reglamento Nr. 1290/2005 8 straipsnio 1 dalies c punkto iii papunktyje, kuris iš esmės atitinka Reglamento Nr. 1258/1999 6 straipsnio 1 dalį, nurodyta:

„Be to, kas numatyta sektorių reglamentų nuostatomis, valstybės narės siunčia Komisijai šią informaciją, deklaracijas ir dokumentus:

<...>

c) [dėl] priemonių, susijusių su EŽŪGF <...> finansuojamomis operacijomis:

<...>

iii) akredituotų mokėjimo agentūrų metines sąskaitas ir patikinimo pareiškimą, pasirašytus už akredituotą mokėjimo agentūrą atsakingo asmens, kartu su jų apmokėjimui būtina informacija ir 7 straipsnyje nurodytos sertifikavimo įstaigos parengtą sertifikavimo ataskaitą.“

- 14 Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnyje „Atitikties patikrinimas“ įtvirtintos iš esmės tokios pačios nuostatos kaip ir Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalyje.
- 15 1995 m. liepos 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1663/95, nustatančio išsamias taisykles dėl Reglamento Nr. 729/70 apibrėžtos EŽŪOGF Garantijų skyriaus sąskaitų apmokėjimo tvarkos taikymo (OL L 158, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 18 t., p. 31), iš dalies pakeisto, be kita ko, 1999 m. spalio 22 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2245/1999 (OL L 273, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 26 t., p. 335), 6 straipsnyje numatyta:

„EŽŪOGF Garantijų skyriaus finansuotų išlaidų ir atgautinų sumų patvirtinamieji dokumentai Komisijos žinioje laikomi mažiausiai trejus metus po to, kai Komisija apmoka susijusių finansinių metų sąskaitas, o tais atvejais, kai sprendimą dėl sąskaitų apmokėjimo sprendžia Europos Teisingumo Teismas, – vienerius [vienus] metus po teismo proceso pabaigos.“

- 16 Reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnyje, iš dalies pakeistame Reglamentu Nr. 2245/1999, nustatyta:

„1. Jeigu po tyrimo dėl išlaidų Komisija mano, kad buvo pažeistos Bendrijos taisyklės, ji informuoja atitinkamą valstybę narę apie atliktų patikrų rezultatus ir nurodo pažeidimų šalinimo priemones, taikytinas siekiant užtikrinti minėtų taisyklių laikymąsi ateityje.

Minėtame pranešime daroma nuoroda į šį reglamentą. Valstybė narė per du mėnesius pateikia atsakymą, o Komisija, atsižvelgusi į jį, gali pakeisti savo poziciją. Pateisinamais atvejais Komisija gali pratęsti atsakymo pateikimo laikotarpį.

Pasibaigus laikotarpiui, per kurį reikia pateikti atsakymą, Komisija pakviečia valstybę narę dvišaliam aptarimui, kurio metu šalys stengiasi susitarti dėl taikytinų priemonių ir pažeidimo sunkumo bei Bendrijai padarytų finansinių nuostolių įvertinimo. Pasibaigus minėtam aptarimui ir bet kokiam po aptarimo Komisijos nustatytam galutiniam terminui, pasikonsultavus su valstybėmis narėmis dėl tolesnės informacijos teikimo arba, jeigu valstybė narė atsisako atvykti į susitikimą iki Komisijos nustatyto galutinio termino, jam pasibaigus, Komisija formaliai supažindina valstybę narę su savo išvadomis darydama nuorodą į Komisijos sprendimą 94/442/EB. Nepažeidžiant šios dalies ketvirtos pastraipos, minėtame pranešime pateikiamas bet kokių išlaidų, kurių Komisija neketina įtraukti į sąskaitas pagal Reglamento <...> Nr. 729/70 5 straipsnio 2 dalies c punktą, įvertinimas.

Valstybė narė iš karto, atsiradus galimybei, informuoja Komisiją apie priimtas pažeidimų šalinimo priemones, užtikrinančias Bendrijos taisyklių laikymąsi ir šių priemonių įsigaliojimo datą. Komisija, laikydamosi Reglamento <...> Nr. 729/70 5 straipsnio 2 dalies c punkto reikalavimų, prireikus priima vieną arba kelis sprendimus iki pažeidimų šalinimo priemonių įsigaliojimo datos neįtraukti į sąskaitas išlaidų, kurios neatitinka Bendrijos taisyklių.

2. Reglamento <...> Nr. 729/70 5 straipsnio 2 dalies c punkte minimi sprendimai priimami, išnagrinėjus pagal Direktyvos [Sprendimo] 94/442/EB nuostatas Sutaikinimo įstaigos parengtą ataskaitą.

<...>“

- 17 Reglamento Nr. 1663/95 vienintelio priedo „Rekomendacijos dėl mokėjimo agentūros akreditavimo kriterijų“ 11 punktas suformuluotas taip:

„Visos anksčiau minėtos dalys *mutatis mutandis* taikomos [įplaukoms] (rinkliavoms, netektiems užstatams, kompensuotoms išlaidoms), kurias mokėjimo agentūra turi surinkti EŽŪOGF Garantijų skyriaus vardu [sąskaita]. Agentūrai ypač svarbu sukurti EŽŪOGF priklausančių sumų pripažinimo ir visų skolų įrašymo į skolininkų apskaitos knygą prieš jų atgavimą sistemą <...>.“

- 18 2006 m. birželio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 885/2006, nustatančio išsamias Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 nuostatų dėl mokėjimo agentūrų ir kitų įstaigų akreditavimo bei EŽŪGF ir EŽŪFKP sąskaitų patikrinimo ir patvirtinimo taikymo taisyklės (OL L 171, p. 90), didžioji nuostatų dalis taikoma nuo 2006 m. spalio 16 d., o jo 11 straipsnio 1–3 dalyse iš esmės numatyta tokia pati procedūra kaip numatytoji Reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnyje.

- 19 Pagal Reglamento (EB) Nr. 885/2006 11 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą:

„Komisija, išnagrinėjusi Taikinimo institucijos pagal šio reglamento 3 skyrių parengtą ataskaitą, priima, jei reikia, vieną ar daugiau sprendimų pagal Reglamento <...> Nr. 1290/2005 31 straipsnį, siekdama nebefinansuoti iš Bendrijos lėšų išlaidų, neatitinkančių Bendrijos taisyklių, kol valstybė narė veiksmingai neįgyvendina korekcinų priemonių.“

- 20 Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio 5 dalyje pažymėta:

„Šis straipsnis taikomas *mutatis mutandis* priskirtosioms [asignuotoms] įplaukoms, kaip apibrėžta Reglamento <...> Nr. 1290/2005 34 straipsnyje.“

C – Teisės aktai, susiję su pieno ir pieno produktų sektoriumi

- 21 Pieno ir pieno produktų sektoriui yra taikomas bendras rinkos organizavimas, kurį apima BŽŪP. 1984 m. siekdamas valdyti pieno gamybos augimą rinkoje ir atkurti jos pusiausvyrą Sąjungos teisės aktų leidėjas, be kita ko, nustatė papildomo mokesčio sistemą (toliau – papildomas mokestis arba mokestis). 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1788/2003, nustatančiame mokestį pieno ir pieno

produktų sektoriuje (OL L 270, p. 123; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 40 t., p. 391), nuo 2004 m. balandžio 1 d. reglamentuojamas papildomas mokestis, kurį turi mokėti pieno ir kitų pieno produktų gamintojai, taikomas vienuolikai paeiliui einančių 12 mėnesių laikotarpių. Remiantis Reglamento Nr. 1788/2003 25 straipsniu, 1992 m. gruodžio 28 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3950/92, nustatantis papildomą mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje (OL L 405, p. 1), su pakeitimais, nustoja galioti nuo 2004 m. balandžio 1 d.

- 22 Reglamento Nr. 1788/2003 3 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės privalo Bendrijai mokėti mokestį už I priede nustatytų nacionalinių referencinių kiekių perviršį, kuris nustatomas nacionaliniu lygiu ir atskirai už pristatymus ir pardavimus tiesiogiai vartoti, ir iki spalio 1 d., einančios po atitinkamo dvylikos mėnesių laikotarpio, įmoka į EŽŪOGF <...> iki 99 % mokėtinės sumos.“

- 23 Reglamento Nr. 1788/2003 4 straipsnyje nustatyta:

„Visas mokestis paskirstomas pagal 10 ir 12 straipsnių nuostatas gamintojams, kurie viršijo bet kuriuos nacionalinius referencinius kiekius, minus 1 straipsnio 2 dalyje.

Nepažeidžiant 10 straipsnio 3 dalies ir 12 straipsnio 1 dalies, gamintojai *vis-à-vis* įsipareigoja [privalo] valstybei narei mokėti įnašą į mokestį, apskaičiuotą pagal 3 skyriaus nuostatas, vien dėl to, kad viršijo turimus referencinius kiekius.“

- 24 Pagal Reglamento Nr. 1788/2003 22 straipsnį:

„Mokestis laikomas intervencine priemone, skirta stabilizuoti žemės ūkio rinkas, ir taikomas finansuoti išlaidas pieno sektoriuje.“

- 25 2004 m. kovo 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 595/2004, nustatantis išsamias Tarybos reglamento Nr. 1788/2003 taikymo taisykles (OL L 94, p. 22; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 43 t., p. 333), taikomas nuo 2004 m. balandžio 1 d. Remiantis minėto reglamento 28 straipsniu, 2001 m. liepos 9 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1392/2001, nustatantis išsamias Reglamento Nr. 3950/92 taikymo taisykles (OL L 187, p. 19; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 33 t., p. 104), panaikinamas su tam tikromis sąlygomis.

- 26 Reglamento Nr. 595/2004 IV skyriaus I skirsnyje nustatytos taisyklės dėl valstybių narių vykdomos kontrolės ir supirkėjų bei gamintojų pareigų. Šiuo atžvilgiu šio reglamento 19 straipsnyje „Kontrolės planas“ nustatyta:

„1. Valstybės narės, remdamosi [remdamosi] rizikos analize, kiekvienam 12 mėnesių laikotarpiui parengia bendrąjį kontrolės planą. Šiame kontrolės plane numatyti bent jau:

<...>

- c) patikrinimai vietoje, kurie turės būti atlikti per 12 mėnesių laikotarpį;

<...>

2. Kontrolė vykdoma iš dalies per atitinkamą 12 mėnesių laikotarpį, iš dalies praėjus šiam 12 mėnesių laikotarpiui remiantis metinėmis deklaracijomis.

3. Kontrolė laikoma užbaigta tuomet, kai parengiama kontrolės metu atliktų patikrinimų ataskaita.

Visos patikrinimų ataskaitos užbaigiamos ne vėliau kaip per 18 mėnesių pasibaigus atitinkamam 12 mėnesių laikotarpiui.

<...>“

27 Reglamento Nr. 595/2004 22 straipsnyje „Kontrolės dažnumas“ nustatyta:

„1. Kaip numatyta 21 straipsnio 1 dalyje minima kontrolė turi apimti ne mažiau kaip:

- a) 1 % gamintojų per 2004–2005 m. 12 mėnesių laikotarpį, 2 % gamintojų per tolesnius 12 mėnesių laikotarpius;
- b) 40 % už tam tikrą laikotarpį iki pataisymų deklaruoto pieno kiekio;
- c) tipiškas pieno transportavimo tarp pasirinktų gamintojų ir supirkėjų modelis.

Šio straipsnio c punkte numatyti transporto patikrinimai vykdomi visų pirma iškraunant produkciją pieninėse.

2. 21 straipsnio 2 dalyje nurodyti patikrinimai apima ne mažiau kaip 5 % gamintojų.

3. Kiekvienas supirkėjas tikrinamas ne mažiau kaip kartą per penkerius metus.“

28 Reglamento Nr. 595/2004 24 straipsnyje nustatyta supirkėjų ir gamintojų pareiga saugoti tam tikrus dokumentus mažiausiai trejus metus nuo jų parengimo.

D – Komisijos rekomendacijos

29 Finansinių fiksuoto dydžio korekcijų taikymo rekomendacijos buvo apibrėžtos 1997 m. gruodžio 23 d. Komisijos dokumente Nr. VI/5330/97 „Finansinių korekcijų apskaičiavimo rekomendacijos rengiant sprendimą dėl EŽŪOGF Garantijų skyriaus sąskaitų patvirtinimo“ (toliau – Dokumentas Nr. VI/5330/97). Remiantis Dokumento Nr. VI/5330/97 II priedo skyriumi „Fiksuoto dydžio korekcijų taikymo rekomendacijos“, tuo atveju, kai per tyrimą gauta informacija neleidžia įvertinti Bendrijos patirtų nuostolių, juos nustatant pagal ekstrapoliacijos metodą, kai naudojamos statistinės priemonės, arba pateikiant nuorodą į kitus patikrinamus duomenis, Europos Komisija gali numatyti fiksuoto dydžio finansinę korekciją. Tame pačiame skyriuje pažymima:

„Siekiant nustatyti, ar taikytina finansinė korekcija ir, jei taip, jos dydį, paprastai svarbiausia įvertinti Bendrijos fondams kylančios nuostolių rizikos lygį, kai kontrolė atlikta netinkamai. Konkrečiai reikia atsižvelgti, be kita ko, į tai:

- 1. Ar kontrolės sistema yra neveiksminga apskritai, ar konkretus sistemos elementas yra neveiksmingas, o gal neatliktas vienas ar keli patikrinimai pagal šią sistemą?
- 2. Kontrolės netinkamo atlikimo svarbą visoje administracinės, fizinės ar kitokios numatytos kontrolės sistemoje.
- 3. Kiek priemonėmis gali būti sukčiaujama, visų pirma atsižvelgiant į atitinkamą ekonominę paskatą.

Remiantis šiais principais, kontrolę galima suskirstyti į dvi kategorijas:

Pagrindiniai patikrinimai, kurie apima fizines ir administracines patikras, kurias reikia atlikti siekiant patikrinti pagrindinius elementus, visų pirma paraiškos dalyko buvimą, kiekį ir kokybines sąlygas, įskaitant terminų laikymąsi, derliaus nuėmimo reikalavimus, išlaikymo terminus ir t. t. Šie patikrinimai vykdomi vietoje bei atliekant kryžminę nepriklausomų duomenų, pavyzdžiui, žemės registrų, patikrą.

Papildomi patikrinimai yra administraciniai veiksmai, reikalingi tinkamam paraiškų nagrinėjimui, pavyzdžiui, patikrinimas, ar jos buvo pateiktos laiku, pasikartojančių paraiškų dėl to paties dalyko identifikavimas, rizikos analizė, nuobaudų taikymas ir tinkama procedūrų priežiūra.“

- 30 Taip pat Dokumento Nr. VI/5330/97 II priedo skyriuje „Fiksuoto dydžio korekcijų taikymo rekomendacijos“ yra numatytos skirtingos fiksuoto dydžio finansinės korekcijos:

„Kai vienas ar daugiau pagrindinių patikrinimų neatlikti arba atlikti taip prastai arba taip retai, kad jie yra neveiksmingi nustatant paraiškų tinkamumą arba siekiant užkirsti kelią pažeidimams, taikytina 10 % korekcija, kadangi pagrįstai gali būti padaryta išvada, jog kyla didelė nemažų EŽŪOGF nuostolių rizika.

Kai visi pagrindiniai patikrinimai įvykdyti, tačiau nebuvo laikytasi teisės aktuose nustatytų jų skaičiaus, dažnumo ar griežtumo, taikytina 5 % korekcija, nes gali būti padaryta pagrįsta išvada, kad šie patikrinimai nesuteikia reikiamos paraiškų tinkamumo garantijos ir kad EŽŪOGF kyla didelė nuostolių rizika.

Kai valstybė narė tinkamai atliko pagrindinius patikrinimus, tačiau visiškai neatliko vieno ar kelių papildomų patikrinimų, taikytina 2 % korekcija, atsižvelgiant į mažesnę EŽŪOGF nuostolių riziką ir lengvesnį pažeidimą.

<...>“

- 31 Galiausiai, remiantis Dokumentu Nr. VI/5330/97, „kai yra pagrindo preziumuoti, kad kontrolė netinkama tik dėl to, jog valstybės narės sukurta kontrolės sistema nebuvo taikoma tam tikrame departamente ar regione, korekcija turi būti taikoma šio departamento ar regiono administruojamoms išlaidoms.“
- 32 Sąlygos, kuriomis Komisija taiko Dokumentu Nr. VI/5330/97 nurodytą principą, kad pažeidimas tampa sunkesnis, jei valstybė narė nepagerina vykdomos kontrolės, nors Komisija jai jau pranešė apie būtiną pagerinimą, nurodytos Dokumentu Nr. AGRI/60637/2006 „Komisijos komunikatas – Dėl to, kaip Komisija tvirtindama [EŽŪOGF Garantijų skyriaus] sąskaitas vertina pasikartojančio kontrolės sistemų nepakankamumo atvejus“ (toliau – Dokumentas Nr. AGRI/60637/2006). Iš Dokumento Nr. AGRI/60637/2006 1 straipsnio antros pastraipos matyti, kad jame numatytos sąlygos grindžiamos Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalyje nurodytu principu, kad Komisija turi atsižvelgti į pažeidimo pobūdį ir sunkumą bei Sąjungai padarytą finansinę žalą.
- 33 Dokumentu Nr. AGRI/60637/2006 2 straipsnyje numatyta:

„Jei kontrolės sistemos arba šios sistemos dalies nebuvimas ar nepakankamumas yra vieno ar kelių sprendimų dėl finansinių korekcijų tvirtinant [EŽŪOGF Garantijų skyriaus] sąskaitas dalykas,

ir

jei dėl laikotarpio, kuris eina po jau koreguoto laikotarpio, nustatyta, kad tie patys trūkumai ir toliau egzistuoja,

Komisija mano <...>, kad paprastai yra pagrindo padidinti fiksuoto dydžio finansinę korekciją, pritaikytą per ankstesnį koregavimą, dėl padidėjusios EŽŪOGF finansinių nuostolių rizikos.“

34 Pagal Dokumento Nr. AGRI/60637/2006 3 straipsnį:

„Padidinimo norma nustatoma atsižvelgiant į finansinių nuostolių riziką.

Ji taikoma ne automatiškai, bet tinkamai atsižvelgiant į trūkumų rimtumą ir galimus rizikos apribojimo veiksnius.

Siekiant užtikrinti, kad korekcijos būtų fiksuoto dydžio, kaip numatyta Dokumente Nr. VI/5330/97 tuo atveju, kai tikroji neteisėtų išlaidų suma ir atitinkamai Bendrijos patirtų finansinių nuostolių dydis negali būti nustatyti, turi būti naudojamos šios orientacinės normos:

kai ankstesnė korekcija 2 %: mažiausiai 3 % norma, taikoma atitinkamam naujam laikotarpiui; ši norma gali siekti 5 %, jei galima daryti pagrįstą išvadą, kad dėl papildomų patikrinimų išlikusių trūkumų sumažėja pagrindinių patikrinimų veiksmingumas;

kai ankstesnė korekcija 5 %: 10 % norma, taikoma atitinkamam naujam laikotarpiui;

<...>“

Ginčo aplinkybės

35 Nuo 2006 m. rugsėjo 18 iki 22 d. ir nuo 2008 m. kovo 3 iki 7 d. Komisija Italijoje atliko du tyrimus (atitinkamai LA/2006/08/IT ir LA/2008/001/IT), susijusius su 2003–2004, 2004–2005, 2005–2006 ir 2006–2007 ūkiniais metais įvairiuose Italijos regionuose.

36 Iš 2009 m. sausio 15 d. vykusio dvišalio susitikimo protokolo matyti, kad Komisija kaltino, be kita ko, Italijos Respubliką tuo, kad nebuvo patikrinti supirkėjai per Sąjungos teisės aktuose nustatytus terminus. Šiuo klausimu ji priminė, jog tam, kad patikrinimai būtų laikomi baigtais, reikėjo užbaigti su jais susijusias tikrinimo ataskaitas.

37 2010 m. kovo 24 d. Komisija Italijos Respublikai nusiuntė oficialų pranešimą DG AGRI ARES(2010)155172 pagal Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą ir 16 straipsnio 1 dalį. Tame oficialiame pranešime Komisija patvirtino savo poziciją dėl Italijos pieno kvotų sistemos netinkamo įgyvendinimo per 2003–2004, 2004–2005, 2005–2006 ir 2006–2007 ūkinius metus ir pasiūlė 85 625 455 EUR dydžio finansinę korekciją. Iš šio oficialaus pranešimo matyti, kad finansinę korekciją, taikytiną dėl nustatytų pažeidimų, Komisija apskaičiavo tokiais trimis etapais:

- Pirmas etapas: kadangi nebuvo pateikta patikimų duomenų apie su nustatytais pažeidimais susijusiuose regionuose pagaminto pieno kiekį, ji dėl per mažai deklaruojamo kiekio rizikos deklaruoto pieno kiekiams pritaikė fiksuoto dydžio finansines korekcijas, kurios pagal Dokumentą AGRI/60637/20 nuostatas padidintos dėl recidyvo tam tikruose minėtuose regionuose. Taip ji nustatė deklaruoto kiekio korekcines sumas, kuriomis siekiama kompensuoti patikimų duomenų apie šiuose regionuose pagaminto pieno kiekį nebuvimą.
- Antras etapas: ji prie viso Italijoje deklaruoto pieno kiekio pridėjo per pirmąjį etapą apskaičiuotas korekcines sumas. Kadangi taip gauta bendra suma atspindi nacionalinį pieno kiekį, kuris iš tikrųjų galėjo būti pagamintas, ji vėliau patikrino, ar ši suma yra didesnė už Italijos Respublikai skirtą nacionalinę kvotą kiekvieniemis atitinkamiems ūkiniams metams.

- Trečias etapas: konstatavusi, kad viršyta tam tikriems ūkiniam metams skirta nacionalinė kvota, ji galiojančiuose teisės aktuose numatytą papildomo mokesčio apskaičiavimo koeficientą pritaikė per pirmą etapą apskaičiuotoms korekcinėms sumoms su nustatytais pažeidimais susijusiuose regionuose.
- 38 2010 m. rugsėjo 8 d. įvyko sutaikinimo įstaigos susitikimas; ši įstaiga 2010 m. spalio 11 d. pateikė savo galutinę ataskaitą (toliau – galutinė ataskaita). Tos ataskaitos išvadose, kurios susijusios tik su korekcijos dalimi dėl Lacijaus regiono, sutaikinimo įstaiga paprašė Komisijos iš naujo išnagrinėti savo finansinės korekcijos pasiūlymą, atsižvelgiant į šios ataskaitos 6.3 ir 6.4 punktuose pateiktas pastabas. Minėtame 6.3 punkte ši įstaiga kaltino Komisiją tuo, kad ši nepagrindė savo sprendimo taikyti 5 % korekciją. Minėtame 6.4 punkte ji pažymėjo, kad pasiūlymas 2004–2005 ir 2005–2006 ūkiniais metais taikyti 10 % korekciją gali neatitikti Dokumente Nr. AGRI/60637/2006 pateiktų rekomendacijų ir kad jei tokia korekcija turėtų būti palikta, reikėtų nurodyti papildomus jos motyvus.
- 39 2010 m. gruodžio 21 d. raštu ARES Nr. 979992 Komisija pranešė Italijos Respublikai apie galutinę savo poziciją, patvirtintą po to, kai buvo priimta galutinė ataskaita. Ši pozicija buvo pakeista nauja pozicija, apie kurią pranešta 2011 m. gegužės 24 d. raštu ARES Nr. 560020; jame Komisija toliau laikėsi pozicijos, išdėstytos 2010 m. kovo 24 d. rašte, kartu sumažindama jos pradinėje pozicijoje dėl finansinės korekcijos nurodytą bendrą sumą. Šį sumažinimą lėmė 2003–2004 ūkinių metų korekcijos panaikinimas, nes jie baigėsi anksčiau nei prieš 24 mėnesius, už kuriuos galima taikyti finansines korekcijas, kaip numatyta Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnyje.
- 40 2011 m. birželio 24 d. Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinio direktorato suvestinės ataskaitos dėl Komisijos patikrinimų, atliktų per atitikties patikrinimo procedūrą pagal Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalį ir Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnį, rezultatų (toliau – suvestinė ataskaita) 5.1 skyriuje Komisija apibendrino finansinės korekcijos, pritaikytos Italijos Respublikai pieno produktų sektoriuje, motyvus.
- 41 Pirma, Komisija toliau laikėsi savo pozicijos dėl išvadų, padarytų atlikus du šio sprendimo 35 punkte numatytus tyrimus, t. y. kad Italijos valdžios institucijos patikrinimus atliko pavėluotai, o tai yra pažeidimas, dėl kurio EŽŪOGF Garantijų skyriui arba EŽŪGF kyla finansinė rizika. Antra, ji pažymėjo: kadangi šiuo atveju pritaikytas papildomas mokestis yra asignuotos įplaukos, dėl nustatytų pažeidimų, susijusių su nepakankama kontrole, minėti fondai neteko įplaukų. Vadinasi, tam, kad būtų apskaičiuota taikytina finansinė korekcija, atsižvelgiant į tai, kad be patikimų duomenų apie pagaminto pieno kiekį nebuvo galima objektyviai nustatyti EŽŪOGF Garantijų skyriaus ar EŽŪGF patirtų finansinių nuostolių dydžio, remdamasi Dokumentu Nr. VI/5330/97 ji pritaikė fiksuoto dydžio finansines korekcijas. Trečia, ji pagrindė nustatytas fiksuoto dydžio finansines korekcijas atsižvelgdama į tai, kad nustatyti pažeidimai buvo susiję su pagrindiniais patikrinimais. Vis dėlto, ketvirta, kadangi papildomas mokestis yra asignuotos įplaukos, Komisija rizikos lygį nustatė pagal mechanizmą, kuris iš esmės atitinka aprašytąjį jos 2010 m. kovo 24 d. rašte. Penkta, Komisija priminė, kad, pirma, pagal Dokumentą Nr. VI/5330/97 pateiktas rekomendacijas finansinė korekcija turėjo būti taikoma regionams. Antra, remiantis Dokumentu Nr. AGRI/60637/2006 nuostatomis, kadangi finansinė korekcija jau buvo pritaikyta dėl motyvų, susijusių netinkamu patikrinimų atlikimu, kurie Apulijos ir Abrucų regionams yra identiški 2002–2003 ūkinių metų atveju, per nagrinėjamą procedūrą atsižvelgusi į konstatuotą pažeidimų pasikartojimą šiems regionams ji padidino pritaikytą fiksuoto dydžio finansinę korekciją. Šešta, ji nurodė priežastis, dėl kurių nesutiko su pastabomis, kurias sutaikinimo įstaiga pateikė galutinės ataskaitos 6.3 ir 6.4 punktuose.
- 42 Remdamasi šiais motyvais Komisija priėmė 2011 m. spalio 14 d. Įgyvendinimo sprendimą 2011/689/EB dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš EŽŪOGF Garantijų skyriaus, EŽŪGF ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (OL L 270, p. 33; toliau – ginčijamas sprendimas). Tame sprendime Komisija Italijos Respublikai už 2005, 2006 ir 2007

finansinius metus pritaikė iš viso 70 912 382 EUR dydžio finansinę korekciją dėl pieno kvotų patikrinimų trūkumų, susijusių su pavėluotu jų atlikimu, nustatytų Abrucų, Lacijaus, Markės, Apulijos, Sardinijos, Kalabrijos, Friulio-Venecijos Džulijos ir Aostos slėnio regionuose.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 43 2011 m. gruodžio 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai Italijos Respublika pateikė šį ieškinį.
- 44 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas paskirtas į antrąją kolegiją, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.
- 45 Italijos Respublika prašo Bendrojo Teismo panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jame pritaikytos fiksuoto dydžio finansinės korekcijos, susijusios su 2004–2005, 2005–2006 ir 2006–2007 ūkinių metų pieno kvotų sistema, kurių bendra suma yra 70 912 382 EUR.
- 46 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.
- 47 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (antroji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnį, pateikė šalims klausimus: vienų paprašė pateikti atsakymus raštu, kitų – žodžiu atsakyti per posėdį. Šalys šias proceso organizavimo priemones įvykdė per nustatytą terminą.
- 48 Per 2014 m. balandžio 1 d. posėdį buvo išklaustytos šalių kalbos ir atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu ir raštu pateiktus klausimus.

Dėl teisės

- 49 Šiam ieškiniui pagrįsti Italijos Respublika formaliai nurodo keturis pagrindus: pirmasis siejamas su, pirma, Reglamento Nr. 887/2006 11 straipsnio ir Dokumente Nr. VI/5330/97 pateiktų rekomendacijų pažeidimu ir, antra, piktnaudžiavimu įgaliojimais, kuriuos lemia finansinės korekcijos taikymas, antrasis – su Reglamento Nr. 595/2004 21 straipsnio ir 22 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, trečiasis – su, pirma, Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio, Dokumente Nr. VI/5330/97 pateiktų rekomendacijų ir proporcingumo principo pažeidimu ir, antra, piktnaudžiavimu įgaliojimais, kuriuos lemia fiksuoto dydžio finansinės korekcijos taikymas, ir ketvirtasis – su, pirma, pareigos motyvuoti pažeidimu ar nepakankamu motyvavimu ir, antra, Dokumento Nr. AGRI/60637/2006 nuostatų pažeidimu.

A – Dėl pirmajame ir trečiajame pagrinduose pateikto teiginio, kad buvo piktnaudžiauta įgaliojimais, priimtimumo

- 50 Reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje turi būti pateikta, be kita ko, pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Be to, pagal nusistovėjusią teismo praktiką, nepaisant terminologijos klausimų, ši santrauka turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio, prireikus – be papildomos informacijos. Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir gerą teisingumo vykdymą, tam, kad ieškinyje būtų priimtinas, reikia, kad esminės faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis grindžiamas, būtų nurodytos bent jau glaustai, bet nuosekliai ir suprantamai pačiame ieškinio tekste (žr. 2006 m.

rugsėjo 27 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Roquette Frères / Komisija*, T-322/01, Rink. p. II-3137, 208 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Be to, pagal nusistovėjusią teismo praktiką bet koks ieškinio pagrindas, kuris nepakankamai aiškiai suformuluotas ieškinyje, turi būti laikomas nepriimtiniu. Analogiškai reikalavimai taikomi tada, kai grindžiant ieškinio pagrindą pateikiamas kaltinimas. Kiek tai susiję su viešosios tvarkos išlyga grindžiamu nepriimtimumo pagrindu, prireikus jis gali būti iškeltas Bendrojo Teismo iniciatyva (žr. 2005 m. gruodžio 14 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Honeywell / Komisija*, T-209/01, Rink. p. II-5527, 54 ir 55 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

- 51 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas savo iniciatyva konstatuoja, kad pirmajame ir trečiajame pagrinduose pateiktas teiginys, kad buvo piktnaudžiauta įgaliojimais, nėra glaustai pagrįstas, kaip reikalaujama pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą.
- 52 Be to, atsakydama į per teismo posėdį pateiktą klausimą Italijos Respublika, nors ir palaikė pirmajame ir trečiajame pagrinduose pateiktą teiginį, kad buvo piktnaudžiauta įgaliojimais, pripažino, kad ieškinyje nebuvo konkrečių argumentų šiam kaltinimui pagrįsti. Ji pažymėjo, kad pirmuoju ir trečiuoju pagrindais iš esmės siekiama to, kad Bendrasis Teismas konstatuotų, pirma, jog ginčijamame sprendime padarytas teisės normų pažeidimas, ir, antra, teiginys, kad buvo piktnaudžiauta įgaliojimais, pateiktas grindžiant kiekvieno iš šių dviejų pagrindų pagrindinį dalyką.
- 53 Atsižvelgiant į šio sprendimo 50 punkte primintą nusistovėjusią teismo praktiką, šio sprendimo 51 punkte padarytas Bendrojo Teismo išvadas ir šio sprendimo 52 punkte nurodytus Italijos Respublikos atsakymus į jai per teismo posėdį pateiktą klausimą, reikia kaip nepriimtina atmesti pirmajame ir trečiajame pagrinduose pateiktą teiginį, kad buvo piktnaudžiauta įgaliojimais.

B – *Dėl esmės*

- 54 Kaip nurodyta šio sprendimo 49 punkte, Italijos Respublika šį ieškinį grindžia keturiais pagrindais. Atsižvelgiant į šio sprendimo 53 punkte padarytą išvadą, pirmasis ir trečiasis ieškinio pagrindai bus nagrinėjami tik tiek, kiek jie atitinkamai susiję su teisės normų ar net bendrųjų Sąjungos teisės principų pažeidimu.

1. *Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, siejamo su Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio ir Dokumėte Nr. VI/5330/97 pateiktų rekomendacijų pažeidimu, kurį lemia finansinės korekcijos taikymas*

a) Šalių argumentai

- 55 Italijos Respublika iš esmės tvirtina, kad atlikti patikrinimai, nors kai kurie iš jų buvo pavėluoti, nebuvo mažiau patikimi ir mažiau veiksmingi, todėl EŽŪOGF Garantijų skyriui ar EŽŪGF nekilo jokia rizika. Vadinas, taikydama finansinę korekciją, juo labiau fiksuoto dydžio, Komisija pažeidė Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnį ir Dokumėte Nr. VI/5330/97 pateiktas rekomendacijas.
- 56 Konkrečiau kalbant, pirma, nepaisant to, kad dalį patikrinimų nacionalinės valdžios institucijos atliko šiek tiek pavėluotai, šie patikrinimai esą leido galutinai ir patikimai nustatyti faktiškai pristatyto ar tiesiogiai parduoto pieno kiekį. Iš Dokumėto Nr. VI/5330/97 II priedo matyti, kad fiksuoto dydžio finansinę korekciją galima taikyti tik tuomet, kai dėl praėjusio laikotarpio neišvengiamai nelieta galimybės *a posteriori* nustatyti tam tikros veiklos masto. Nagrinėjamu atveju taip nėra, nes nacionalinių valdžios institucijų atlikti patikrinimai, remiantis Reglamento Nr. 1392/2001 11 straipsniu, buvo susiję su komerciniais ir kitais dokumentais, kuriuose nurodyta, kaip buvo panaudotas pienas, bei surinkto pieno ekvivalentas ir kuriuos pagal to paties reglamento 14 straipsnį supirkėjas turi saugoti mažiausiai trejus metus nuo jų parengimo metų pabaigos.

57 Antra, Italijos Respublika primena, kad specialiojoje ataskaitoje Nr. 7/2010 Europos Sąjungos audito rūmai griežtai kritikavo tai, kad Komisija per plačiai taikė fiksuoto dydžio finansinių korekcijų metodą. Remiantis Dokumentu Nr. VI/5330/97, šį metodą galima naudoti tik krašutiniais atvejais, kai neįmanoma įvertinti vienos ar kelių aptiktų klaidų įtakos vienu ar keliais konkrečiais klaidingai atliktų operacijų atvejais arba išnagrinėjus tipinius operacijų pavyzdžius.

58 Komisija nesutinka su Italijos Respublikos argumentais, kuriais grindžiamas pirmasis ieškinio pagrindas.

b) Bendrojo Teismo vertinimas

59 Pirmąjį pagrindą sudaro du kaltinimai, siejami su tuo, kad pritaikiusi finansinę korekciją, juo labiau fiksuoto dydžio, Komisija pažeidė, pirma, Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnį ir, antra, Dokumentu Nr. VI/5330/97 pateiktas rekomendacijas.

60 Iš pradžių, atsižvelgdamas į šio sprendimo 50 punkte primintą teismo praktiką, Bendrasis Teismas savo iniciatyva konstatuoja, kad su Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio pažeidimu susijęs kaltinimas nėra glaustai pagrįstas, kaip reikalaujama pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą. Ieškinio padavimo etapu Italijos Respublika nepateikė jokio šį kaltinimą pagrindžiančio argumento. Dubliko padavimo etapu šiam kaltinimui pagrįsti daugiau argumentų taip pat nepateikta. Todėl tokį kaltinimą reikia pripažinti nepriimtiniu.

61 Bet kuriuo atveju, pirma, net jeigu su Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio pažeidimu susijusį kaltinimą būtų galima nagrinėti kartu su kaltinimu, siejamu su Dokumentu Nr. VI/5330/97 pateiktų rekomendacijų pažeidimu, atsižvelgiant į argumentus, kuriais grindžiamas pirmasis pagrindas, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnis, remiantis minėto reglamento 19 straipsnio antra pastraipa, taikomas tik nuo 2006 m. spalio 16 d.

62 Todėl iš principo reikėtų išnagrinėti pirmąjį pagrindą tik tiek, kiek jis susijęs su 2006–2007 ūkiniais metais, o ne su 2004–2005 ir 2005–2006 ūkiniais metais, dėl kurių taip pat buvo pritaikyta finansinė korekcija. Vis dėlto, kaip matyti iš Reglamento Nr. 885/2006 V priede pateiktos atitikties lentelės, minėto reglamento 11 straipsnio nuostatos atitinka Reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio nuostatas. Be to, iš Komisijos rašytinių pastabų matyti, kad ji pati nurodė šią atitiktį. Todėl darytina išvada, kad pateikdama pirmąjį pagrindą Italijos Respublika dėl 2004–2005, 2005–2006 ir 2006–2007 ūkinių metų iš esmės remiasi, pirma, Reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio ir Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio pažeidimu ir, antra, Dokumentu Nr. VI/5330/97 pateiktų rekomendacijų pažeidimu.

63 Antra, iš Italijos Respublikos argumentų, kuriais grindžiamas pirmasis pagrindas, matyti, kad ji iš esmės teigia, jog, nepaisant to, kad kai kuriuos patikrinimus Italijos valdžios institucijos atliko pavėluotai ir to neginčija, atsižvelgiant, be kita ko, į deklaruoto patikrinto pieno kiekį, šie patikrinimai nebuvo mažiau patikimi ir ne tokie veiksmingi, nes leido galutinai nustatyti faktiškai pristatyto ar tiesiogiai parduoto pieno kiekį. Vadinasi, pirmąjį pagrindą reikia aiškinti kaip iš esmės siejamą su tuo, kad Komisija turėjo galimybę įvertinti nagrinėjamų Europos fondų (toliau – Fondas), t. y. EŽŪOGF Garantijų skyriaus 2005 m. ir 2006 m. ir EŽŪGF 2007 m., patirtus nuostolius, todėl, kadangi šiam Fondui nekilo jokia rizika, pateisinanti finansinės korekcijos taikymą, Komisija neturėjo pagrindo taikyti fiksuoto dydžio finansinės korekcijos.

64 Visų pirma reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 595/2004 19 straipsnio 3 dalyje numatyta, jog valstybės narės, remdamosi rizikos analize, kiekvienam 12 mėnesių laikotarpiui parengia bendrąjį kontrolės planą, o kontrolė laikoma užbaigta, kai paskelbiama patikrinimų ataskaita, kuri turi būti baigta ne vėliau kaip per 18 mėnesių pasibaigus atitinkamam 12 mėnesių laikotarpiui. Remiantis šiomis nuostatomis, patikrinimai turi būti baigti per nustatytą terminą ir nėra numatyta išimčių. Taigi iš paties šių nuostatų teksto matyti, kad terminas atlikti patikrinimus yra imperatyvus (pagal analogiją žr. 2012 m. spalio 9 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Italija / Komisija*, T-426/08, 74 punktą).

- 65 Antra, iš teismo praktikos matyti, kad konkretaus termino užbaigti patikrinimus nustatymu siekiama sumažinti riziką, kad nebus surinktos turimos mokėti sumos. Nustatant minėtą terminą nurodoma patikrinimų atlikimo tvarka ir juo siekiama tiek supirkėjus, tiek gamintojus, vykdančius tiesioginius pardavimus, atgrasyti nuo mažesnių pieno tiekimo ar tiesioginio pardavimo kiekių deklaravimo, siekiant nemokėti papildomo mokesčio. Be to, toks terminas sumažina riziką, kad šiems patikrinimams reikalingų duomenų faktiškai nebebus, nepaisant ūkio subjektams nustatytos pareigos saugoti tam tikrus dokumentus trejus metus (Reglamento Nr. 595/2004 24 straipsnis). Šis terminas taip pat užkerta kelią patikrinimų ataskaitai *sine die*, kuri gali lemti patikrinimų neatlikimą, taigi riziką, kad nebus surinkti mokėtini mokesčiai. Galiausiai nagrinėjamas terminas turi leisti planuoti būsimus patikrinimus remiantis rizikos analize, kaip numatyta Reglamento Nr. 595/2004 19 straipsnio 1 ir 2 dalyse. Darytina išvada, kad Reglamento Nr. 595/2004 19 straipsnio 3 dalyje nustatyto termino imperatyvus pobūdis išplaukia ir iš šios nuostatos struktūros (pagal analogiją žr. 64 punkte minėto Sprendimo *Italija / Komisija* 75 punktą).
- 66 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 64 ir 65 punktuose, pirma, reikia konstatuoti: kadangi Italijos valdžios institucijos kai kuriuos patikrinimus atliko pavėluotai, Italijos Respublika to, beje, neginčija, Komisija padarė teisėtą išvadą, kad, pirma, buvo padaryta įtaka per patikrinimus gautų duomenų patikimumui, nes padidėjo pagaminto pieno per mažo kiekio deklaravimo rizika, ir, antra, dėl šių pažeidimų Fondui kilo reali finansinė rizika.
- 67 Antra, šiomis aplinkybėmis Komisija pagrįstai pritaikė finansinę korekciją. Be to, šiuo klausimu reikia pažymėti: kadangi Komisija nebegalėjo objektyviai nustatyti pagaminto pieno kiekio, taigi tiksliai įvertinti Fondo patirtų nuostolių, ji, remdamasi Dokumente Nr. VI/5330/97 pateiktomis rekomendacijomis, galėjo pagrįstai pritaikyti fiksuoto dydžio finansinę korekciją (2008 m. balandžio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija / Komisija*, C-418/06 P, Rink. p. I-3047, 136 punktas ir 2013 m. sausio 22 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Graikija / Komisija*, T-46/09, 49 punktas).
- 68 Trečia, kalbant apie išvadas, kurias Audito rūmai padarė specialiojoje ataskaitoje Nr. 7/2010, kurioje teigiama, kad Komisija per plačiai taiko fiksuoto dydžio finansines korekcijas, konstatuotina, kad šios išvados, kuriomis Italijos Respublika grindžia savo pirmąjį pagrindą, yra bendro pobūdžio ir bet kuriuo atveju neleidžia teigti, kad atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, kaip konstatuota šio sprendimo 67 punkte, taikydama fiksuoto dydžio finansinę korekciją Komisija pažeidė taikytinas teisės normas. Vadinasi, šias išvadas reikia atmesti kaip nereikšmingas.
- 69 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

2. Dėl antrojo ieškinio pagrindo, siejamo su Reglamento Nr. 595/2004 21 straipsnio ir 22 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

a) Šalių argumentai

- 70 Antrąjį pagrindą, siejamą su Reglamento Nr. 595/2004 21 straipsnio ir 22 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, Italijos Respublika grindžia trimis toliau nurodytais argumentais.
- 71 Pirma, Italijos Respublika teigia: kadangi Italijos valdžios institucijų atlikti patikrinimai susiję su deklaruoto pieno kiekiu, kuris beveik siekia Reglamento Nr. 595/2004 22 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą 40 % dalį ar net ją viršija, nustatyta kontrolės sistema Fondui nekėlė finansinės rizikos.
- 72 Antra, Italijos Respublika tvirtina, kad nusprendusi, jog regionuose, kuriuose pavėluotai atliktų patikrinimų dalis yra mažesnė nei 30 %, korekcija nebus taikoma, regionuose, kuriuose minėta dalis yra nuo 30 iki 50 %, bus taikoma 2 % korekcija, o regionuose, kuriuose ši dalis didesnė nei 50 %, bus taikoma 5 % korekcija, Komisija nesilaikė Dokumente Nr. VI/5330/97 pateiktų rekomendacijų. Taip

Komisija neatsižvelgė į objektyvų pagaminto pieno kiekį, kuris buvo iš tikrųjų patikrintas, nors pagal Reglamentą Nr. 595/2004 tai yra esminis elementas tikrinant supirkėjus. Toks požiūris neleidžia objektyviai įvertinti Fondui kylančios rizikos.

- 73 Trečia Italijos Respublika mano, kad pritaikiusi pavėluotai atliktų patikrinimų procentine dalimi grindžiamą kriterijų Komisija tame pačiame regione nedidelio pieno kiekio supirkėjų patikrinimams suteikė tokią pačią reikšmę kaip ir daug didesnio šio produkto kiekio supirkėjų patikrinimams. Vadinas, Komisijos požiūris reiškia, kad nustatomos finansinės korekcijos, kurios yra neproporcingos atsižvelgiant į Fondui objektyviai kylančią riziką ir pažeidžia vienodo požiūrio principą.
- 74 Komisija nesutinka su argumentais, kuriais Italijos Respublika grindžia antrąjį pagrindą.

b) Bendrojo Teismo vertinimas

- 75 Kalbant apie pirmą argumentą, reikia priminti, kad, kaip pažymėta nagrinėjant pirmąjį pagrindą, pirma, neginčytina, jog kai kurie nacionalinių valdžios institucijų atlikti patikrinimai buvo pavėluoti, atsižvelgiant į galiojančiuose teisės aktuose nustatytus imperatyvius terminus, ir, antra, dėl tokių netinkamai atliktų patikrinimų Fondui kilo finansinė rizika, todėl Komisija pagrįstai galėjo taikyti finansinę korekciją. Taigi, kadangi ginčijamas sprendimas grindžiamas išvada, kad nacionalinės valdžios institucijos patikrinimus atliko pavėluotai, o ne šių patikrinimų dažnumu, apibrėžtu Reglamento Nr. 595/2004 22 straipsnyje, pirmą argumentą reikia atmesti kaip neturintį reikšmės, atsižvelgiant į padarinius, kuriuos turėtų turėti konstatavimas, kad minėti patikrinimai atlikti pavėluotai.
- 76 Dėl antro argumento reikia priminti, kad ginčijamame sprendime Komisijos konstatuoti netinkamai atlikti patikrinimai susiję su jiems atlikti nustatytų terminų nesilaikymu. Pirma, kaip matyti iš šio sprendimo 65 ir 67 punktuose primintos teismo praktikos, atsižvelgiant į minėto pažeidimo pobūdį, jis, be kita ko, tiesiogiai kliudo tiksliai nustatyti faktiškai pagaminto pieno kiekį, taigi galimai kvotą viršijantį kiekį, pateisinantį papildomo mokesčio išieškojimą. Antra, atsižvelgiant į Dokumentą Nr. VI/5330/97 pateiktas rekomendacijas, nesant pakankamai patikimų duomenų, kad būtų galima objektyviai nustatyti atitinkamą pagaminto pieno kiekį, Komisija pagrįstai galėjo taikyti fiksuoto dydžio finansinę korekciją, kuria siekiama įvertinti nuostolius, kurių gali patirti Fondas dėl nustatytų netinkamai atliktų patikrinimų.
- 77 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Italijos Respublika klaidingai kaltina Komisiją tuo, jog ši, pritaikiusi fiksuoto dydžio finansinės korekcijos metodą, neatsižvelgė į objektyvų pagaminto pieno kiekį, kuris buvo iš tikrųjų patikrintas, ir pažeidė Dokumentą Nr. VI/5330/97 pateiktas rekomendacijas.
- 78 Kalbant apie trečią argumentą, iš pradžių reikia pažymėti, kad nors pagal Reglamento Nr. 595/2004 22 straipsnio nuostatas valstybių narių atliekama pristatymų ir tiesioginių pardavimų kontrolė, numatyta to paties reglamento 21 straipsnyje, turi apimti, be kita ko, ne mažiau kaip 40 % už tam tikrą laikotarpį iki pataisymų deklaruoto pieno kiekio, minėto straipsnio 3 dalyje pažymėta, kad kiekvienas supirkėjas tikrinamas ne rečiau kaip kartą per penkerius metus.
- 79 Todėl, pirma, reikia konstatuoti, kad tikrintinus supirkėjus valstybės narės pasirenka, be kita ko, taikydamos šių supirkėjų rotaciją, neatsižvelgiant į deklaruoto pieno kiekį, kurį jie atitinkamai supirko. Antra, gali būti, kad tikrinant nedidelio pieno kiekio supirkėją, tam, kad būtų tenkinamas 40 % deklaruoto pieno kiekio kriterijus, reikės pasirinkti kitą supirkėją, supirkusį didelį kiekį. Vis dėlto tokia aritmetinė kompensacija negali turėti įtakos padariniams, dėl kurių Komisija turi nuspręsti nustačiusi pažeidimus, susijusius su valstybių narių atliekamų pagrindinių patikrinimų įgyvendinimo sąlygomis. Kitaip tariant, kad ir koks būtų supirkėjo išgyto deklaruoto pieno kiekis, jei Komisija konstatuoja, kad šio supirkėjo patikrinimai atlikti pavėluotai, ji dėl šio pažeidimo turi nustatyti teisinius padarinius.

- 80 Visų pirma reikia priminti, kad tvirtinant EŽUOGF sąskaitas, nors Komisija turi patikrinti, ar Garantijų skyriaus finansuojamas operacijas valstybės narės įgyvendino pagal taikytinas Sąjungos teisės normas, vis dėlto būtent valstybės narės turi geresnes sąlygas surinkti ir patikrinti EŽUOGF sąskaitoms patvirtinti reikalingus duomenis, todėl jos turi pateikti kuo detalesnių bei išsamesnių įrodymų dėl Komisijos turimų skaičių teisingumo ir, jei reikia, dėl pateikto apskaičiavimo netikslumo (1993 m. lapkričio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, C-48/91, Rink. p. I-5611, 17 punktas). Turint omenyje Komisijos nustatytą pažeidimą, t. y. tai, kad Italijos Respublika patikrinimus atliko pavėluotai, nei pastaroji, nei Komisija neturėjo galimybės objektyviai nustatyti pagaminto pieno kiekio, visų pirma kiek tai susiję su ūkio subjektais, kurie buvo patikrinti netinkamai. Todėl reikia atmesti trečią argumentą, kad Komisija tam tikrame regione nedidelio pieno kiekio supirkėjų patikrinimams suteikė tokią pačią reikšmę kaip ir daug didesnio šio produkto kiekio supirkėjų patikrinimams.
- 81 Tokiomis aplinkybėmis, pirma, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 76 punkte, kadangi Komisija neturėjo galimybės objektyviai nustatyti atitinkamame regione pagaminto pieno kiekio, tam, kad įvertintų nuostolius, kuriuos galėjo patirti Fondas, ji pagrįstai galėjo pritaikyti fiksuoto dydžio finansinę korekciją, todėl jos negalima kaltinti tuo, kad neatsižvelgė į pieno kiekį, su kuriuo susiję netinkamai atlikti patikrinimai. Antra, bet kuriuo atveju patikimų duomenų apie tikrinamą pagaminto pieno kiekį nebuvimas apsunkina galimybę įvertinti tariamai neproporcingą taikomos fiksuoto dydžio finansinės korekcijos pobūdį, palyginti su pieno kiekiu, susijusiu su Komisijos nustatytu pažeidimu.
- 82 Todėl antrąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

3. Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, siejamo su teisinio pagrindo taikyti fiksuoto dydžio finansinę korekciją nebuvimu, taigi Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio, Dokumente Nr. VI/5330/97 pateiktų rekomendacijų ir proporcingumo principo pažeidimu

a) Šalių argumentai

- 83 Ieškinyje Italijos Respublika iš esmės kaltina Komisiją tuo, kad ši neturėjo teisinio pagrindo taikyti fiksuoto dydžio finansinės korekcijos pažeidimo, susijusio su asignuotų įplaukų sistemos įgyvendinimu, atveju, elgėsi savavališkai ir pažeidė, pirma, Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnį ir Dokumente Nr. VI/5330/97 pateiktas rekomendacijas ir, antra, proporcingumo principą. Šiuos tris kaltinimus, sudarančius trečiąjį pagrindą, Italijos Respublika iš esmės grindžia toliau nurodytais dviem argumentais.
- 84 Pirma, Italijos Respublika teigia, kad jokia Sąjungos teisės nuostata neleidžia taikyti fiksuoto dydžio finansinės korekcijos patikrinimų dėl asignuotų įplaukų netinkamo atlikimo atveju. Pagal Sąjungos teisės aktus, kaip antai Dokumentą Nr. VI/5330/97, tokios korekcijos taikymas pateisinamas tik tuo atveju, kai pagrindinių patikrinimų neatlikimas ar nepakankamumas yra susijęs su prisiimtomis išlaidomis, o ne su asignuotomis įplaukomis. Be to, priešingai nei prisiimtų išlaidų atveju, jokiame Sąjungos teisės akte nėra nurodyta su tokiomis įplaukomis susijusių patikrinimų tvarka ir apimtis.
- 85 Antra, Italijos Respublika iš esmės teigia, kad, kiek tai susiję su Fondui dėl asignuotų įplaukų nesurinkimo kylančia nuostolių rizika, negalima kaip kriterijaus naudoti pieno gamybos masto. Tik nustačiusi galimą perviršį Komisija, siekdama įvertinti šiuos nuostolius, gali teoriškai mokėtinam mokesčiui dėl šio perviršio pritaikyti Dokumente Nr. VI/5330/97 numatytas fiksuoto dydžio finansines korekcijas. Nagrinėjamu atveju „nenormalu yra tai, kad minėtos korekcijos buvo pritaikytos teoriniam mokesčio dydžiui, gautam apmokestinant visą per atitinkamus ūkinius metus pagaminto pieno kiekį“. Italijos Respublika priduria, kad „Komisija [savavališkai] naudojo finansines korekcijas, kad įvertintų galimą kvotos perviršį ir atitinkamą mokestį, pridėdama jį prie nacionalinę gamybos kvotą viršijančios dalies bei jį atskirdama, kad vėl priskirtų atskiriems regionams, kuriems taikoma kontrolė pasibaigus ataskaitiniam laikotarpiui“.

86 Dublike Italijos Respublika tvirtina, kad Komisija neteisingai suprato ieškinyje nurodyto trečiojo pagrindo apimtį, ir teigia, kad minėtame pagrinde ji, be kita ko, ginčijo tai, kad finansinė korekcija buvo pritaikyta atsižvelgus į visą regioninės pieno gamybos kiekį regionuose, kuriuose buvo konstatuoti pažeidimai, užuot atsižvelgus tik į pagaminto pieno kiekį, susijusį su pavėluotai patikrintais ėgijėjais ar gamintojais.

87 Komisija nesutinka su argumentais, kuriais Italijos Respublika grindžia trečiąją pagrindą.

b) Bendrojo Teismo vertinimas

88 Visų pirma, atsižvelgdamas į šio sprendimo 50 punkte primintą teismo praktiką, Bendrasis Teismas savo iniciatyva konstatuoja, kad trečiasis kaltinimas, siejamas su proporcingumo principo pažeidimu, nėra glaustai pagrįstas, kaip reikalaujama pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą. Tiek ieškinio, tiek dubliko padavimo etapu dėl trečiojo pagrindo Italijos Respublika nepateikė jokių ši kaltinimą pagrindžiančių argumentų. Vadinas, jis turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

89 Antra, reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį proceso metu negalima pateikti naujų teisinių pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie grindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Tačiau kaltinimas, kuris išplečia anksčiau tiesiogiai ar netiesiogiai ieškinyje nurodytą pagrindą ir kuris yra glaudžiai su juo susijęs, turi būti pripažintas priimtiniu (2010 m. balandžio 28 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Gütermann ir Zwicky / Komisija*, T-456/05 ir T-457/05, Rink. p. II-1443, 198 ir 199 punktai).

90 Nagrinėjamu atveju, kalbant apie dublike Italijos Respublikos pateiktą argumentą, nurodytą šio sprendimo 86 punkte, konstatuotina: kadangi jame teigiama, kad apskaičiuojant finansines korekcijas turėjo būti remiamasi tik pagaminto pieno kiekiu, susijusiu su pavėluotai patikrintais ėgijėjais ar gamintojais, jis nebuvo nurodytas ieškinio padavimo etapu.

91 Ieškinio padavimo etapu, pirma, Italijos Respublika teigė, kad asignuotų įplaukų atveju niekuomet negalima atsižvelgti į pieno gamybos mastą. Antra, ji kaltina Komisiją tuo, kad ši savavališkai naudojo „finansines korekcijas, kad įvertintų galimą kvotos perviršį ir atitinkamą mokestį, pridėdama jį prie nacionalinę gamybos kvotą viršijančios dalies bei jį atskirdama, kad vėl priskirtų atskiriems regionams, kuriems taikoma kontrolė pasibaigus ataskaitiniam laikotarpiui“. Tačiau iš šių dviejų argumentų nematyti, kad Italijos Respublika nuo šio proceso etapo tvirtino, nors ir iš esmės, kad finansinės korekcijos turėjo būti apskaičiuotos remiantis vien pagaminto pieno kiekiu, susijusiu su pavėluotai patikrintais ėgijėjais ar gamintojais.

92 Vadinas, šis argumentas, kadangi juo nėra išplečiamas pagrindas, kuris juo grindžiamas, ir jis nėra grindžiamas teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, paaiškėjusiomis vykstant procesui, turi būti pripažintas nepriimtiniu.

93 Visų pirma, kalbant apie pirmąjį ir antrąjį kaltinimus, kuriais grindžiamas trečiasis pagrindas, reikia išnagrinėti abu šio sprendimo 84 ir 85 punktuose paminėtus argumentus.

Dėl pirmo argumento, iš esmės siejamo su tuo, kad nėra teisinio pagrindo taikyti fiksuoto dydžio finansinės korekcijos asignuotų įplaukų atlikus netinkamą kontrolę

94 Dėl pirmo argumento, iš esmės siejamo su tuo, kad nėra teisinio pagrindo taikyti fiksuoto dydžio finansinės korekcijos asignuotų įplaukų netinkamai atlikus kontrolę, todėl toks taikymas yra savavališkas, reikia konstatuoti, kad nors Italijos Respublika aiškiai kalba tik apie Reglamento Nr. 885/2006 (taikytino 2006–2007 ūkiniams metams) 11 straipsnio nuostatas, ši pirmą argumentą reikia nagrinėti atsižvelgiant į įvairiems atitinkamiems ūkiniams metams taikytinus teisės aktus, t. y. be kita ko, Reglamento Nr. 1663/95, kuris panaikintas Reglamentu Nr. 885/2006, nuostatas. Todėl reikia

pažymėti, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 885/2006 V priede pateiktos atitikties lentelės, Reglamento Nr. 1663/95 8 straipsnio nuostatos atitinka Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio nuostatas

– Dėl 2004–2005 ir 2005–2006 ūkinių metų

- 95 Kiek tai susiję su 2004–2005 ir 2005–2006 ūkiniais metais, turi būti taikoma Reglamento Nr. 1605/2002 redakcija, galiojusi iki 2007 m. gegužės 1 d., ir reglamentai Nr. 1258/1999, Nr. 1663/95, Nr. 1788/2003 ir Nr. 595/2004. Reikia išnagrinėti, ar Komisija turėjo teisinį pagrindą taikyti, pirma, finansines korekcijas pažeidimų, susijusių su asignuotų įplaukų sistemos įgyvendinimu, atveju ir, antra, esant tokių pažeidimų – fiksuoto dydžio finansinę korekciją.
- 96 Visų pirma kalbant apie Komisijos kompetenciją taikyti finansines korekcijas pažeidimų, susijusių su asignuotų įplaukų sistemos įgyvendinimu, atveju, pirma, reikia priminti, kad, remiantis EB 274 straipsniu, Komisija biudžetą vykdo laikydamasi pagal EB 279 straipsnį priimtų reglamentų nuostatų, savo pačios atsakomybe ir neperžengdama nustatytų asignavimo ribų, atsižvelgdama į patikimo finansų valdymo principus. Toliau, kaip matyti iš pagal EB 279 straipsnio nuostatas priimto Reglamento Nr. 1605/2002 16 konstatuojamosios dalies, vykdymo būdai turėtų užtikrinti, kad bus laikomasi Bendrijos lėšų apsaugojimo procedūrų, kad ir koks subjektas būtų atsakingas už viso biudžeto ar tam tikros jo dalies įvykdymą, ir patvirtinti, kad pagal EB 274 straipsnį galutinė atsakomybė už biudžeto vykdymą priklauso Komisijai. Galiausiai, remiantis šio sprendimo 1 punkte minėto Reglamento Nr. 1605/2002 53 straipsnio 1 dalies nuostatomis, taikomomis iki 2007 m. gegužės 1 d., Komisija biudžetą vykdo trim būdais, įskaitant pasidalijamąjį valdymą. Remiantis Reglamento Nr. 1605/2002 53 straipsnio 5 dalies nuostatomis, nurodytomis tame pačiame 1 punkte, tais atvejais, kai vykdymas yra pasidalijamasis, Komisija taiko sąskaitų patvirtinimo procedūras arba finansinių korekcijų mechanizmus, kurie jai leidžia prisiimti galutinę atsakomybę už biudžeto vykdymą.
- 97 Antra, kalbant apie BŽŪP finansavimą, be kita ko, iš EŽŪOGF, kuris, kaip priminta Reglamento Nr. 1258/1999 1 konstatuojamojoje dalyje, yra Europos Bendrijų bendrojo biudžeto dalis, iš pradžių reikia pažymėti, kad pagal minėto reglamento 1 straipsnio 2 dalies b punktą EŽŪOGF Garantijų skyrius finansuoja intervencines priemones, skirtas žemės ūkio rinkoms reguliuoti. Toliau pagal šio reglamento 2 straipsnio 2 dalį šių intervencinių priemonių finansavimas suponuoją, kad jų imamasi pagal Bendrijos taisykles vykdant bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą. Galiausiai, pirma, remiantis to paties reglamento 8 straipsnio 1 dalies c punktu, valstybės narės imasi reikiamų priemonių išieškoti sumas, kurios buvo prarastos dėl pažeidimų ar aplaidumo ir, antra, remiantis to paties straipsnio 2 dalies antra pastraipa, išieškotos sumos sumokamos akredituotoms mokėjimo agentūroms, kurios išskaičiuoja jas iš Fondo finansuojamų išlaidų.
- 98 Trečia, kiek tai susiję su fondų sąskaitų patvirtinimo procedūra, pirma, pagal Reglamento Nr. 1663/95 1 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą sprendimas dėl mokėjimo agentūros akreditavimo priimamas remiantis administracinių ir apskaitos sąlygų, įskaitant sąlygų, priimtų Sąjungos interesams dėl, be kita ko, surinktinų sumų ginti, patikrinimu. Antra, remiantis minėto reglamento vienintelio priedo „Rekomendacijos dėl mokėjimo agentūros akreditavimo kriterijų“ 11 punktu, visos šio priedo nuostatos „*mutatis mutandis* taikomos „[asignuotoms įplaukoms]“ (rinkliavoms, netektiems užstatams, kompensuotoms išlaidoms), kurias mokėjimo agentūra turi surinkti EŽŪOGF Garantijų skyriaus vardu [sąskaita] <...>“.
- 99 Ketvirta, kiek tai susiję su papildomu mokesčiu, pirmiausiai pagal Reglamento Nr. 1788/2003 3 straipsnį valstybės narės privalo Sąjungai mokėti mokestį už nacionalinio referencinio kiekio perviršį ir jį perveda Fondui. Toliau, remiantis minėto reglamento 11 straipsniu, supirkėjai atsako už įnašo surinkimą iš gamintojų; tas įnašas iš pastarųjų renkamas kaip mokestis, o supirkėjai šių įnašų sumą sumoka valstybės narės kompetentingai institucijai. Be to, šio reglamento 22 straipsnyje numatyta, kad papildomas mokestis laikomas dalimi intervencinių priemonių, skirtų žemės ūkio rinkoms reguliuoti, ir taikomas išlaidoms pieno sektoriuje finansuoti. Galiausiai pagal

Reglamento Nr. 595/2004 17 straipsnį valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad papildomas mokestis būtų tinkamai surinktas ir veiksmingai paskirstytas gamintojams, kurie yra viršiję kvotas.

- 100 Išnagrinėjus, be kita ko, šio sprendimo 96–99 punktuose primintus teisės aktus, dėl 2004–2005 ir 2005–2006 ūkinių metų galima daryti tris toliau pateikiamas išvadas.
- 101 Pirma, norint įgyvendinti EŽŪOGF Garantijų skyriaus intervencines priemones, skirtas žemės ūkio rinkoms reguliuoti, reikia, kad jos būtų vykdomos pagal galiojančias Bendrijos taisykles vykdant bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą (Reglamento Nr. 1258/1999 2 straipsnio 2 dalis). Viena vertus, pieno ir pieno produktų sektoriui yra taikomas bendras rinkos organizavimas, kurį apima BŽŪP (žr. šio sprendimo 21 punktą) ir, kita vertus, papildomas mokestis laikomas tokių intervencinių priemonių dalimi ir taikomas išlaidoms pieno sektoriuje finansuoti (Reglamento Nr. 1788/2003 22 straipsnis). Vadinasi, šio mokesčio išieškojimo tvarkos teisėtumas yra viena iš sąlygų, kurių turi būti laikomasi įgyvendinant EŽŪOGF Garantijų skyriaus intervencines priemones pieno ir pieno produktų sektoriuje.
- 102 Antra, valstybės narės kontroliuojant Komisijai turi užtikrinti, kad papildomą mokestį, be kita ko, tinkamai surinktų kompetentingos mokėjimo agentūros (Reglamento Nr. 595/2004 17 straipsnis) EŽŪOGF Garantijų skyriaus sąskaita (Reglamento Nr. 1663/95 vienintelio priedo 11 punktas).
- 103 Trečia, remiantis Reglamento Nr. 1605/2002 53 straipsniu, Komisija, be kita ko, taiko finansinių korekcijų mechanizmus, kurie jai leidžia prisiimti galutinę atsakomybę už biudžeto vykdymą, laikydamosi principo, pagal kurį įvairiais biudžeto vykdymo būdais turi būti užtikrinta, kad bus laikomasi Bendrijos lėšų apsaugojimo procedūrų. Būtent todėl Komisija turi kompetenciją priimti sprendimą dėl išlaidų, kurios nebus Sąjungos finansuojamos, jei konstatuoja, kad išlaidų buvo patirta nesilaikant Bendrijos taisyklių (Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa). Asignuotų įplaukų atveju negalėtų būti kitaip. Iš papildomo mokesčio pobūdžio matyti, kad tai yra pieno sektoriaus išlaidoms finansuoti asignuotos įplaukos (Reglamento Nr. 1788/2003 22 straipsnis). Kaip matyti iš šio sprendimo 96–99 punktuose primintų teisės aktų, valstybės narės turi surinkti šias įplaukas EŽŪOGF Garantijų skyriaus sąskaita kontroliuojant Komisijai, o tai leidžia šiai institucijai prisiimti galutinę atsakomybę už biudžeto vykdymą. Todėl darytina išvada, kad Komisija turi kompetenciją nustatyti finansinius padarinius dėl pažeidimų, susijusių su papildomo mokesčio išieškojimu, kurį turi atlikti valstybės narės.
- 104 Iš šio sprendimo 101–103 punktuose padarytų trijų išvadų matyti, kad dėl 2004–2005 ir 2005–2006 ūkinių metų, remiantis šio sprendimo 96 punkte primintomis Sutarties nuostatomis ir Reglamento Nr. 1605/2002 53 straipsnio 5 dalies nuostatomis, taikytomis iki 2007 m. gegužės 1 d., Komisija turėjo teisinį pagrindą tikrinti papildomo mokesčio išieškojimo tvarką ir taikyti finansines korekcijas pažeidimų, kaip antai nagrinėjamų šioje byloje, atveju.
- 105 Antra, dėl Komisijos kompetencijos taikyti fiksuoto dydžio finansines korekcijas, pirma, reikia priminti, kad, kaip nurodyta Dokumento Nr. VI/5330/97 I priedo „Ne pagal sąskaitų tvirtinimo programą atliktų tyrimų finansiniai padariniai“ 2 punkto antroje pastraipoje, sistemų audito tikslas yra gauti pagrįstą garantiją, kad tiek išlaidos buvo patirtos, tiek įplaukos buvo gautos laikantis Sąjungos teisės normų. Be to, kaip pažymėta tame pačiame punkte, reikia įsitikinti, ar nėra nurodytos gerokai per mažos įplaukos.
- 106 Antra, Italijos Respublika klaidingai teigia, kad, priešingai nei išlaidų atveju, jokiame Sąjungos teisės akte nėra nurodyta su įplaukomis susijusių patikrinimų atlikimo tvarka ir apimtis. Iš šio sprendimo 29 ir 30 punktuose cituojamo Dokumento Nr. VI/5330/97 II priedo „Finansinės pasekmės tvirtinant EŽŪOGF Garantijų skyriaus sąskaitas, kai valstybės narės netinkamai atlieka kontrolę“ matyti, kad Komisija jame išsamiai nurodė, pirma, pagrindinius elementus, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant Sąjungos fondams kylančios nuostolių rizikos dydį, kad būtų nustatyta, ar reikia taikyti finansinę korekciją, ir, antra, fiksuoto dydžio finansines korekcijas, taikytinas atsižvelgiant į nustatytų pažeidimų sunkumą, ir tai padarė, be kita ko, išskirdama dvi patikrinimų kategorijas, t. y. pagrindinius ir

papildomus patikrinimus. Konstatuotina, kad nei elementai, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant nuostolių rizikos dydį, nei minėtame priede pateikti šių abiejų patikrinimų kategorijų apibrėžimai neleidžia daryti išvados, kad šie patikrinimai taikomi tik pažeidimų, susijusių su prisiimtoms išlaidomis, atveju ir netaikomi susijusių su asignuotomis įplaukomis atveju. Būtent todėl nurodyta, kad pagrindiniai patikrinimai – tai „patikrinimai, kurie apima fizines ir administracines patikras, kurias reikia atlikti siekiant patikrinti pagrindinius elementus, visų pirma <...> kokybines sąlygas, įskaitant terminų laikymąsi“, ir kad jie „vykdomi vietoje bei atliekant kryžminę nepriklausomų duomenų <...> patikrą“.

- 107 Nagrinėjamu atveju pakanka priminti, kad Komisijos nustatyti pažeidimai susiję su tuo, kad nacionalinės valdžios institucijos praleidusios nustatytus terminus atliko fizinius ir administracinius patikrinimus, siekdamos patikrinti esminius duomenis, t. y. pagaminto pieno kiekį, kad nustatytų, ar reikia taikyti fiksuoto dydžio mokestį.
- 108 Todėl, pirma, kadangi nagrinėjami pažeidimai susiję su vietoje atliktais patikrinimais praleidus nustatytus terminus, jie susiję ir su pagrindiniais patikrinimais, apibrėžtais Dokumente Nr. VI/5330/97. Antra, turint omenyje netinkamai atliktų patikrinimų kategoriją, Komisija, remdamasi minėtame dokumente pateiktomis rekomendacijomis, primintomis šio sprendimo 30 punkte, pagrįstai taikė 5 ar 10 % fiksuoto dydžio finansinę korekciją. Todėl Komisija teisėtai vadovavosi Dokumente Nr. VI/5330/97 pateiktomis rekomendacijomis tam, kad nustatytų fiksuoto dydžio finansinę korekciją atsižvelgdama į pažeidimus, kaip antai nagrinėjamus šioje byloje, susijusius su papildomo mokesčio, t. y. asignuotų įplaukų, išieškojimu.
- 109 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, kiek tai susiję su 2004–2005 ir 2005–2006 ūkiniais metais, pateikdama pirmąją kaltinimą Italijos Respublika klaidingai teigia, kad Komisija negalėjo pritaikyti fiksuoto dydžio finansinės korekcijos patikrinimų, susijusių su asignuotomis įplaukomis, netinkamo atlikimo atveju, kaip antai nagrinėjamu šioje byloje, nes tam esą nebuvo teisinio pagrindo.

– Dėl 2006–2007 ūkinių metų

- 110 2006–2007 m. ūkiniais metais taikoma Reglamento Nr. 1605/2002 redakcija, galiojusi iki 2007 m. gegužės 1 d., ir iš dalies pakeista jo redakcija, galiojusi nuo 2007 m. gegužės 1 d., bei reglamentai Nr. 1290/2005, Nr. 885/2006, Nr. 1788/2003 ir Nr. 595/2004. Dar kartą reikia išnagrinėti, ar Komisija turėjo teisinį pagrindą taikyti, pirma, finansines korekcijas pažeidimų, susijusių su asignuotų įplaukų sistemos įgyvendinimu, atveju ir, antra, esant tokių pažeidimų – fiksuoto dydžio finansinę korekciją.
- 111 Visų pirma, kalbant apie Komisijos kompetenciją taikyti finansines korekcijas pažeidimų, susijusių su asignuotų įplaukų sistemos įgyvendinimu, atveju, pirma, reikia pateikti nuorodą į šio sprendimo 96 punkte išdėstytus motyvus tiek dėl EB 274 straipsnio nuostatų, tiek dėl Reglamento Nr. 1605/2002 redakcijos, galiojusios iki 2007 m. gegužės 1 d., 53 straipsnio nuostatų. Iš dalies pakeisto minėto reglamento redakcijos, galiojusios nuo 2007 m. gegužės 1 d., 53 straipsnio nuostatose, cituojamose šio sprendimo 2 punkte, taip pat numatyta, kad Komisija laikydamosi 53a–53d straipsnių nuostatų vykdo biudžetą trimis valdymo būdais, įskaitant pasidalijamąjį valdymą. Remiantis iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1605/2002 53b straipsnio 2 ir 4 dalimis, cituojamomis šio sprendimo 3 punkte, Komisijai vykdamai biudžetą pasidalijamojo valdymo būdu, siekdamos užtikrinti, kad lėšos būtų naudojamos pagal taikytinus teisės aktus, valstybės narės imasi visų Sąjungos finansinių interesų apsaugai būtinų priemonių, todėl, be kita ko, turi susigrąžinti dėl pažeidimų ar klaidų prarastas lėšas. To paties straipsnio 4 dalyje priduriama, jog siekdamai užtikrinti, kad lėšos būtų naudojamos pagal taikytinas taisykles, Komisija taiko sąskaitų patvirtinimo procedūras arba finansinių korekcijų mechanizmus, kurie jai leidžia prisiimti galutinę atsakomybę už biudžeto vykdymą.
- 112 Antra, kiek tai susiję su BŽŪP finansavimu, be kita ko, iš EŽŪGF, visų pirma, kaip matyti iš Reglamento Nr. 290/2005 2 konstatuojamosios dalies, iš Sąjungos biudžeto BŽŪP išlaidos finansuojamos naudojant, be kita ko, šio fondo lėšas. Be to, šioje konstatuojamojoje dalyje taip pat

teigiama, kad šis BŽŪP išlaidų finansavimas vykdomas arba centralizuotai valdant, arba taikant valstybių narių ir Bendrijos pasidalijamąjį valdymą, kaip numatyta Reglamento Nr. 1605/2002 53 straipsnyje.

113 Toliau, remiantis Reglamento Nr. 1290/2005 29 konstatuojamąja dalimi:

„Siekiant sudaryti galimybę dar kartą panaudoti EŽŪGF <...> lėšas, atitinkamai turėtų būti nustatytos taisyklės dėl sumų, kurias valstybės narės išieško atlikusios atitikties patvirtinimą ir procedūras, pradėtas dėl nustatytų pažeidimų bei aplaidumo, skyrimo ir dėl papildomų mokesčių pieno ir pieno produktų sektoriuje.“

114 Galiausiai Reglamento 1290/2005 34 straipsnio 1 dalies b punkte šiuo klausimu numatyta:

„1. Šios sumos laikomos asignuotomis įplaukomis, kaip apibrėžta Reglamento <...> Nr. 1605/2002 18 straipsnyje:

<...>

b) sumos, kurios yra surinktos ar išieškotos pagal <...> Reglamentą <...> Nr. 1788/2003 <...>.“

115 Trečia, kiek tai susiję su EŽŪGF sąskaitų patvirtinimu, kaip teigia Komisija, pagal Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio 5 dalį šis straipsnis, kuriame nustatytos atitikties patvirtinimo taisyklės ir kurio 3 dalies antroje pastraipoje Komisijai suteikta kompetencija priimti sprendimą pagal Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnį, *mutatis mutandis* taikomas asignuotoms įplaukoms, kaip jos suprantamos pagal to paties reglamento 34 straipsnį.

116 Be to, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 885/2006 I priedo „[Mokėjimo agentūros] akreditavimo kriterijai“ E punkte „Skolų procedūros“ numatyta:

„Visi nuo A iki D punktuose numatyti kriterijai taikomi *mutatis mutandis* mokesčiams <...>, kuriuos agentūrai reikia surinkti EŽŪGF <...> vardu [sąskaita]“.

117 Ketvirta, kiek tai susiję su papildomu mokesčiu, kadangi 2006–2007 ūkiniais metais taikomos reglamentų Nr. 1788/2003 ir Nr. 595/2004 nuostatos, reikia pateikti nuorodą į šio sprendimo 99 punkte išdėstytus motyvus.

118 Atsižvelgiant į šio sprendimo 111–117 punktuose nurodytus teisės aktus ir taikant analogiją su šio sprendimo 101–103 punktuose padarytomis trimis išvadomis, dėl 2006–2007 ūkinių metų reikia konstatuoti, kad pagal šio sprendimo 96 punkte primintas Sutarties nuostatas, Reglamento Nr. 1605/2002 53b straipsnio 2 ir 4 dalis, kurių redakcija galioja nuo 2007 m. gegužės 1 d., ir Reglamento Nr. 1290/2005 34 straipsnį Komisija turėjo teisinį pagrindą vykdyti kontrolę ir pritaikyti finansinę korekciją pažeidimų, kaip antai nagrinėjamų šioje byloje, susijusių su papildomo mokesčio, t. y. asignuotų įplaukų, išieškojimo patikrinimu, atveju.

119 Antra, kiek tai susiję su Komisijos kompetencija taikyti fiksuoto dydžio finansines korekcijas, kaip matyti iš šio sprendimo 105–108 punktuose išdėstytų motyvų, Komisija pagrįstai vadovavosi Dokumente Nr. VI/5330/97, kuris taikomas 2006–2007 ūkiniais metais, pateiktomis rekomendacijomis tam, kad nustatytų fiksuoto dydžio finansinę korekciją atsižvelgdama į pažeidimus, kaip antai nagrinėjamus šioje byloje, susijusius su papildomo mokesčio išieškojimu.

120 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, kiek tai susiję su 2006–2007 ūkiniais metais, pateikdama pirmąjį kaltinimą Italijos Respublika klaidingai teigia, kad Komisija negalėjo pritaikyti fiksuoto dydžio finansinės korekcijos patikrinimų, susijusių su asignuotomis įplaukomis, netinkamo atlikimo atveju, kaip antai nagrinėjamu šioje byloje, nes tam esą nebuvo teisinio pagrindo.

- 121 Prieš prieinant prie galutinės išvados, kurią reikia padaryti dėl pirmo argumento, kuriuo grindžiamas trečiasis pagrindas, pagrįstumo, pažymėtina, kad šio sprendimo 109 ir 120 punktuose padarytos išvados gali būti patvirtintos taikant analogiją su Teisingumo Teismo praktikoje pateiktais motyvais.
- 122 Šio sprendimo 80 punkte minėtame Sprendime *Nyderlandai / Komisija* Teisingumo Teismas nusprendė dėl Reglamento Nr. 729/70 nuostatų taikymo EŽŪOGF sąskaitų patvirtinimo procedūrai dėl įplaukų, kurias turi surinkti valstybės narės, t. y. bendros atsakomybės mokesčio grūdų sektoriuje, paminėto 1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2727/75 dėl bendro grūdų sektoriaus organizavimo (OL L 281, p. 1), iš dalies pakeisto 1986 m. gegužės 23 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1579/86 (OL L 139, p. 29), 4 straipsnio 4 dalyje.
- 123 Šiuo klausimu, pirma, šio sprendimo 80 punkte minėtame Sprendime *Nyderlandai / Komisija* (22 punktas) Teisingumo Teismas priminė, kad bendros atsakomybės mokestis grūdų sektoriuje yra dalis intervencinių priemonių, skirtų žemės ūkio rinkoms reguliuoti, ir yra asignuotas grūdų sektoriaus išlaidoms finansuoti. Be to, jis pažymėjo, kad iš kartu aiškinamų Reglamento Nr. 729/70 1 straipsnio 2 dalies b punkto ir 3 straipsnio 1 dalies nuostatų matyti, jog intervencinės priemonės, skirtos žemės ūkio rinkoms reguliuoti, patenka į to reglamento taikymo sritį.
- 124 Antra, šio sprendimo 80 punkte minėtame Sprendime *Nyderlandai / Komisija* (23 punktas) Teisingumo Teismas nurodė, kad nei iš Reglamento Nr. 729/70 konstatuojamųjų dalių, nei iš jo straipsnių negalima daryti išvados, kad sąskaitų patvirtinimo procedūra yra skirtinga, nelygu, ar tai išlaidos, kurios turi būti finansuojamos iš EŽŪOGF, ar įplaukos, kurias jis turi gauti. Jis konstatavo, kad, atvirkščiai, iš Reglamento Nr. 729/70 5 straipsnio 1 dalies paskutinės pastraipos aiškiai matyti, jog tas reglamentas taikomas visoms operacijoms, kurias finansuoja EŽŪOGF Garantijų skyrius, įskaitant rinkoms reguliuoti skirtas intervencines priemones, kurioms priklauso bendros atsakomybės mokestis.
- 125 Nagrinėjamu atveju iš pradžių reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1788/2003 22 straipsnyje, kuriuo reglamentuojamas papildomas mokestis, kurį turi mokėti pieno ir kitų pieno produktų gamintojai, yra nuostatų, panašių į Reglamento Nr. 2727/75 4 straipsnio 4 dalies nuostatas. Minėtame straipsnyje numatyta, kad šis mokestis laikomas dalimi intervencinių priemonių, skirtų žemės ūkio rinkoms reguliuoti, ir asignuojamas pieno sektoriaus išlaidoms finansuoti.
- 126 Toliau, kaip matyti iš reglamentų Nr. 1258/1999 ir Nr. 1290/2005 prieduose pateiktų atitikties lentelių, viena vertus, Reglamento Nr. 1258/1999 1 straipsnio 2 dalies b punkto ir 2 straipsnio 2 dalies nuostatos ir, kita vertus, Reglamento Nr. 1290/2005 3 straipsnio nuostatos bent jau iš esmės atitinka Reglamento Nr. 729/70 1 straipsnio 2 dalies b punkto ir 3 straipsnio 1 dalies nuostatas.
- 127 Galiausiai, kaip matyti ir iš šio sprendimo 7 ir 13 punktų, Reglamento Nr. 1258/1999 6 straipsnio 1 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 1290/2005 8 straipsnio 1 dalies c punkto iii papunkčio nuostatos bent jau iš esmės atitinka Reglamento Nr. 729/70 5 straipsnio 1 dalies paskutinės pastraipos nuostatas.
- 128 Atsižvelgiant šio sprendimo 125–127 punktuose padarytas išvadas, reikia konstatuoti, kad šioje byloje turi būti pateikti motyvai, panašūs į šio sprendimo 80 punkte minėto Sprendimo *Nyderlandai / Komisija* (22 ir 23 punktai) motyvus. Todėl konstatuotina, kad Reglamento Nr. 1258/1999 ir Reglamento Nr. 1290/2005 nuostatos, susijusios atitinkamai su EŽŪOGF sąskaitų arba EŽŪGF sąskaitų patvirtinimu, taikytinos tiek prisiimtoms išlaidoms, tiek asignuotoms įplaukoms.
- 129 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, visų pirma į šio sprendimo 109 ir 120 punktuose padarytas išvadas, pirmą argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antro argumento, siejamo su tuo, kad Komisija nenustatė galimo perviršio prieš jam pritaikydama fiksuoto dydžio finansinę korekciją

- 130 Dėl antro argumento, kuriuo, kiek tai susiję su Fondui kylančia nuostolių rizika nesurinkus asignuotų įplaukų, Italijos Respublika kaltina Komisiją tuo, kad ši visų pirma nenustatė galimo perviršio tam, kad paskui, siekdama įvertinti minėtus nuostolius, teoriškai mokėtinam mokesčiui dėl šio perviršio pritaikytų fiksuoto dydžio finansines korekcijas, numatytas Dokumente Nr. VI/5330/97, reikia pažymėti tai, kas nurodyta paskesniuose punktuose.
- 131 Pirma, siekdama užginčyti ginčijamo sprendimo teisėtumą Italijos Respublika klaidingai teigia, jog, pirma, „nenormalu yra tai, kad minėtos korekcijos buvo pritaikytos teoriniam mokesčio dydžiui, gautam apmokestinant visą per atitinkamus ūkinius metus pagaminto pieno kiekį“, ir, antra, „Komisija [savavališkai] naudojo finansines korekcijas, kad įvertintų galimą kvotos perviršį ir atitinkamą mokestį, pridėdama jį prie nacionalinę gamybos kvotą viršijančios dalies bei jį atskirdama, kad vėl priskirtų atskiriems regionams, kuriems taikoma kontrolė pasibaigus ataskaitiniam laikotarpiui“.
- 132 Kaip aiškiai matyti, viena vertus, iš 2010 m. kovo 24 d. Komisijos rašte dėl finansinės korekcijos apskaičiavimo tvarkos esančios informacijos, susijusios su trimis šio sprendimo 37 punkte aprašytais etapais, ir, kita vertus, iš suvestinės ataskaitos, cituojamos šio sprendimo 40 ir 41 punktuose, priešingai, nei teigia Italijos Respublika, Komisija netaikė fiksuoto dydžio finansinių korekcijų nei teoriniam mokesčio dydžiui, nei nustatydamą galimą perviršį ir apskaičiuodama atitinkamą mokestį. Kadangi dėl nustatyto netinkamo kontrolės atlikimo nebuvo patikimų duomenų, šios korekcijos buvo pritaikytos tik siekiant apskaičiuoti teorinį pieno kiekį, pagamintą kiekviename iš regionų, su kuriais susiję nustatyti pažeidimai dėl atitinkamų ūkinių metų.
- 133 Antra, kaip primena Italijos Respublika, iš Dokumente Nr. VI/5330/97 pateiktų rekomendacijų matyti, kad „fiksuoto dydžio korekcijos gali būti taikomos riziką keliančiai išlaidų sumai“. Todėl minėtame dokumente numatytos korekcijos iš tiesų tiesiogiai taikomos dėl Fondui kylančios nuostolių rizikos priežasties
- 134 Kiek tai susiję su išlaidomis, kadangi Fondui kylančios nuostolių rizikos tiesioginė priežastis yra tai, kad gali būti nustatyta per didelė jų suma, jai taikoma Dokumente Nr. VI/5330/97 numatyto dydžio korekcija.
- 135 Kita vertus, kiek tai susiję su asignuotomis įplaukomis, kaip antai nagrinėjamomis šioje byloje, kaip matyti iš šio sprendimo 65 punkte primintos teismo praktikos, Fondui kylančios nuostolių rizikos tiesioginė priežastis yra tai, kad supirkėjai arba gamintojai gali būti deklaravę ne visą pagaminto pieno kiekį, kad nereikėtų mokėti papildomo mokesčio. Tokiu atveju, kaip nagrinėjamas šioje byloje, nesant patikimų duomenų apie pagaminto pieno kiekį, nei valstybė narė, turinti surinkti papildomą mokestį, nei Komisija, turinti vykdyti biudžetą, negali objektyviai nustatyti minėto kiekio. Todėl neturėdamos galimybės patikrinti, ar skirta nacionalinė kvota buvo viršyta, jos taip pat negali įvertinti, ar turi būti mokamas papildomas mokestis, ir, jei taip, jo apskaičiuoti. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad būtent dėl per mažo pagaminto pieno kiekio deklaravimo rizikos Fondui kyla rizika netekti įplaukų.
- 136 Nagrinėjamu atveju, pirma, remiantis Dokumente Nr. VI/5330/97 pateiktomis rekomendacijomis, kadangi Komisija neturėjo galimybės apskaičiuoti Fondui padarytos žalos, ji galėjo pritaikyti fiksuoto dydžio finansinę korekciją ir, antra, kaip jau konstatuota nagrinėjant pirmąjį pagrindą (žr. šio sprendimo 66 punktą), nagrinėjamu atveju konstatuoti pažeidimai neabejotinai turėjo poveikį patikrinimų, kuriais siekiama būtent nustatyti pagaminto pieno kiekį, taigi patikrinti, ar Italijos Respublikai skirta nacionalinė kvota nebuvo viršyta, patikimumui ir veiksmingumui. Dėl tokių pažeidimų Fondui kilo reali nuostolių rizika.

137 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirma, kadangi Komisija negalėjo objektyviai nustatyti pagaminto pieno kiekio, taigi tiksliai įvertinti, ar buvo viršyta Italijos Respublikai skirta nacionalinė kvota, tik fiksuoto dydžio finansinės korekcijos pritaikymas leido įvertinti žalą, kurią galėjo patirti Fondas. Antra, tam, kad įvertintų šią riziką Komisija teisėtai, pirmiausia – siekdama kompensuoti per mažai deklaruojamo pagaminto pieno kiekio riziką, deklaruoto pieno kiekiui pritaikė fiksuoto dydžio finansines korekcijas.

138 Todėl antrą argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

139 Vadinasi, trečiasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

4. Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, siejamo su, pirma, pareigos motyvuoti pažeidimu ar nepakankamu motyvavimu ir, antra, Dokumento Nr. AGRI/60637/2006 nuostatų pažeidimu

a) Šalių argumentai

140 Iš pradžių Italijos Respublika, remdamasi, be kita ko, sutaukinimo įstaigos galutinėje ataskaitoje pateiktomis išvadomis, susijusiomis su Lacijaus regionu, teigia, kad, esant pakartotiniams konstatuotiems pažeidimams, pritaikytos korekcijos yra nepakankamai motyvuotos.

141 Be to, Italijos Respublika mano, kad Komisijos pritaikyta korekcija neatitinka Dokumento Nr. AGRI/60637/2006 nuostatų. Kadangi pieno kvotų srityje nepateikta pagrindinių patikrinimų ir papildomų patikrinimų sąvokų apibrėžčių, Komisija negalėjo padaryti išvados, kad šiuo atveju nustatyti pažeidimai susiję su pagrindiniais patikrinimais.

142 Galiausiai, kadangi dėl 2003–2004 ūkinių metų nebuvo pritaikyta finansinė korekcija, Komisija negalėjo vadovautis pakartotinio pažeidimo taisykle taikydama finansines korekcijas dėl 2004–2005, 2005–2006 ir 2006–2007 ūkinių metų. Vadinasi, dėl 2004–2005 ūkinių metų pritaikyta fiksuoto dydžio finansinė korekcija Lacijaus regiono atveju turėjo būti 3 %.

143 Komisija nesutinka su Italijos Respublikos argumentais, kuriais grindžiamas ketvirtasis pagrindas.

b) Bendrojo Teismo vertinimas

144 Pateikdama pirmąjį kaltinimą Italijos Respublika, pateikdama nuorodą, be kita ko, į Audito rūmų specialiojoje ataskaitoje Nr. 7/2010 pateiktas išvadas, priekaištauja Komisijai dėl to, kad ši nepakankamai motyvavo ginčijamą sprendimą, kai remdamasi Dokumentu Nr. AGRI/60637/2006 pritaikė padidinimą dėl pakartotinių ginčijamame sprendime nustatytų pažeidimų.

145 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal SESV 296 straipsnį reikalaujamas motyvavimas turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys žinotų priemonės priėmimo priežastis, o Sąjungos teismas galėtų vykdyti kontrolę (žr. 2005 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, C-26/00, Rink. p. I-6527, 113 punktą ir 2009 m. birželio 19 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Qualcomm / Komisija*, T-48/04, Rink. p. II-2029, 174 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

146 Be to, pagal nusistovėjusią teismo praktiką, atsižvelgiant į su sąskaitų patvirtinimu susijusių sprendimų rengimo ypatingą kontekstą, sprendimo motyvavimas turi būti laikomas pakankamu, jeigu valstybė, kuriai skirtas sprendimas, buvo labai įsitraukusi į jo rengimo procesą ir žinojo motyvus, dėl kurių Komisija neketino finansuoti ginčijamos sumos iš EŽŪOGF (2001 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija / Komisija*, C-263/98, Rink. p. I-6063, 98 punktas ir 2004 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Graikija / Komisija*, C-332/01, Rink. p. I-7699, 67 punktas; 2009 m. rugsėjo 30 d. Bendrojo

Teismo sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, T-55/07, neskelbiamo Rinkinyje, 125 punktą). Šią teismo praktiką pagal analogiją reikia taikyti sprendimams pritaikyti finansines korekcijas dėl netinkamai atliktų patikrinimų, susijusių su asignuotomis įplaukomis.

- 147 Nagrinėjamu atveju visų pirma iš suvestinės ataskaitos matyti, kad Komisija joje aiškiai ir nedviprasmiškai nurodė motyvus, dėl kurių manė, jog, turint omenyje pakartotinius nustatytus pažeidimus, susijusius su dėl atitinkamų ūkinių metų atliktais patikrinimais, atsižvelgiant į taisyklių nesilaikymą, nustatytą jos 2008 m. liepos 8 d. Sprendime 2008/582/EB dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Bendrijos lėšomis iš EŽŪOGF Garantijų skyriaus ir EŽŪGF (OL L 186, p. 39) dėl 2002–2003 ūkinių metų Italijoje, remiantis Dokumentu Nr. AGRI/60637/2006 reikėjo padidinti fiksuoto dydžio finansinę korekciją, ginčijamame sprendime pritaikytą už 2005, 2006 ir 2007 finansinius metus. Konkrečiau kalbant, Komisija jame priminė, kad 2004 m. atlikusi Italijoje tyrimą Nr. LA/2004/01/IT jau buvo konstatavusi pažeidimus, t. y. tai, kad nacionalinės valdžios institucijos nesilaikė terminų atlikdamos patikrinimus dėl 2002–2003 ūkinių metų Apulijos, Trento, Abrucų ir Lacijaus regionuose. Kadangi atlikus tyrimus Nr. LA/2006/08/IT ir LA/2008/001/IT kai kuriuose iš šių regionų vėl buvo nustatyti tokie pažeidimai, Komisija nusprendė jų atžvilgiu pritaikyti pakartotinio pažeidimo taisyklę.
- 148 Toliau reikia pažymėti, kad per visą su šia byla susijusią administracinę procedūrą Komisija ne kartą atkreipė Italijos Respublikos dėmesį į nustatytų pažeidimų pasikartojimą, be kita ko, atsižvelgdama į išvadas, padarytas atlikus tyrimus Nr. LA/2004/01/IT ir LA/2006/08/IT, ir atitinkamai į tai, kad pritaikyta fiksuoto dydžio finansinė korekcija gali būti padidinta pagal Dokumentą Nr. AGRI/60637/2006 nuostatas. Tai matyti, be kita ko, iš 2008 m. rugpjūčio 20 d. Komisijos rašto Nr. 20272 dėl tyrimo Nr. LA/2008/001/IT, kuris Italijos Respublikai buvo nusiųstas pagal Reglamento Nr. 885/06 11 straipsnio 1 dalį. Tokią pačią išvadą galima daryti remiantis 2009 m. sausio 15 d. dvišalio susitikimo protokolo 1.4 punkto antra ir trečia pastraipomis. Be to, savo 2010 m. kovo 24 d. rašte Komisija pagal minėto reglamento 11 straipsnio 2 dalį Italijos Respublikai formaliai pranešė apie finansinius padarinius, kuriuos numatė atsižvelgdama į konstatuotus pažeidimus. Minėto rašto 1.2 punkto priešpaskutinėje pastraipoje ir 2.3 punkte Komisija konstatavo, kad nustatyti pažeidimai pasikartojo, todėl padidino taikytiną fiksuoto dydžio finansinę korekciją pagal Dokumentą Nr. AGRI/60637/2006 nuostatas.
- 149 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, kadangi Italijos Respublika buvo labai įsitraukusi į ginčijamo sprendimo rengimo procesą, konstatuotina, kad, turint omenyje šio sprendimo 146 punkte minėtą teismo praktiką, jai buvo žinomi motyvai, dėl kurių Komisija padidino finansinę korekciją pagal Dokumentą Nr. AGRI/60637/2006. Vadinasi, pirmąjį kaltinimą, siejamą su motyvų nebuvimu arba nepakankamu motyvavimu, reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 150 Vis dėlto iš antrojo ir trečiojo kaltinimų, kuriais grindžiamas ketvirtasis pagrindas, matyti, kad Italijos Respublika taip pat ginčija pateiktą motyvų pagrįstumą.
- 151 Kiek tai susiję su antruoju kaltinimu, Italijos Respublika tvirtina, kad, Dokumente Nr. AGRI/60637/2006 nesant pagrindinių patikrinimų apibrėžties, Komisija negalėjo padidinti finansinės korekcijos pagal to dokumento nuostatas.
- 152 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad Dokumente Nr. VI/5330/97, kuris, kaip konstatuota šio sprendimo 119 punkte, taikomas pažeidimams, susijusiems tiek su prisiimtomis išlaidomis, tiek su asignuotomis įplaukomis, numatyta:

„Pagrindiniai patikrinimai – tai patikrinimai kurie apima fizines ir administracines patikras, kurias reikia atlikti siekiant patikrinti pagrindinius elementus, visų pirma paraiškos dalyko buvimą, kiekį ir kokybines sąlygas, įskaitant terminų laikymąsi, derliaus nuėmimo reikalavimus, išlaikymo terminus ir t. t. Šie patikrinimai vykdomi vietoje ir atliekant kryžminę nepriklausomų duomenų, pavyzdžiui, žemės registrų, patikrą.“

- 153 Aiškus Dokumento Nr. AGRI/60637/2006 tikslas yra nustatyti sąlygas, kuriomis, tvirtinant EŽŪOGF Garantijų skyriaus sąskaitas, taikytiną fiksuoto dydžio finansinę korekciją reikia padidinti pagal Dokumentą Nr. VI/5330/97 pasikartojusio kontrolės sistemų nepakankamumo atveju. Taigi darytina išvada, kad Dokumento Nr. AGRI/60637/2006 nuostatas reikia taikyti atsižvelgiant į Dokumentą Nr. VI/5330/97 pateiktą pagrindinių patikrinimų apibrėžtį. Todėl antrąjį kaltinimą, pateiktą ketvirtajam pagrindui pagrįsti, reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 154 Kiek tai susiję su trečiuoju kaltinimu, Italijos Respublika teigia: kadangi dėl 2003–2004 ūkinių metų nebuvo pritaikyta finansinė korekcija, Komisija negalėjo atsižvelgdama į vėlesniais ūkiniais metais nustatytus pažeidimus pritaikyti pakartotinio pažeidimo taisyklės, taigi padidinti finansinės korekcijos, taikytinos už tuos vėlesnius ūkinius metus.
- 155 Šiuo klausimu iš pradžių reikia pažymėti, jog Italijos Respublika neginčija, kad, pirma, Sprendime 2008/582 dėl 2002–2003 ūkinių metų ir, antra, ginčijamame sprendime dėl 2004–2005, 2005–2006 ir 2006–2007 ūkinių metų Komisijos nustatyti pažeidimai yra panašūs, susiję su tuo pačiu sektoriumi (t. y. pieno), priskirtini tai pačiai valstybei narei, susiję su tuo pačiu, t. y. Lacijaus, regionu ir buvo pripažinti lemiamaiais pritaikant padidintą korekciją.
- 156 Kita vertus, ji tvirtina: kadangi dėl 2003–2004 ūkinių metų, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnyje numatytą ir Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio 4 dalyje pakartotą 24 mėnesių taisyklę, nebuvo pritaikyta finansinė korekcija, Komisija negalėjo vadovautis pakartotinio pažeidimo taisykle, kiek tai susiję su finansinėmis korekcijomis, taikomomis dėl 2004–2005, 2005–2006 ir 2006–2007 ūkinių metų.
- 157 Tokiam argumentui negalima pritarti. Remiantis Dokumento Nr. AGRI/60637/2006 2 straipsniu, cituojamu šio sprendimo 33 punkte, pakartotinio pažeidimo taisyklė taikoma, kai dėl tam tikrų ūkinių metų konstatuoti pažeidimai pasikartoja „laikotarpiu, kuris eina po jau koreguoto laikotarpio“. Iš minėtų nuostatų matyti, jog tai, kad tiek italų kalboje (šios bylos proceso kalba), tiek prancūzų kalboje prieš žodžių junginį „laikotarpiu, kuris eina po jau koreguoto laikotarpio“ vartojamas ne žymimasis, o nežymimasis artikkelis, leidžia jas aiškinti taip, kad pakartotinai padaryti pažeidimai nebūtinai turi būti konstatuoti metais, einančiais iš karto po metų, kuriais buvo pritaikyta pirmoji finansinė korekcija. Be to, jei būtų priimtas toks siauras aiškinimas, kokį siūlo Italijos Respublika, Komisija turėtų atlikti kasmetinius patikrinimus, kad galimai padidintų finansinę korekciją pagal Dokumentą Nr. AGRI/60637/2006.
- 158 Darytina išvada, kad ketvirtąjį pagrindą, taigi ir visą ieškinį, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 159 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, reikia jai nurodyti padengti bylinėjimosi išlaidas, kaip to prašė Komisija.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. **Italijos Respublika padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Paskelbta 2014 m. gruodžio 2 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Bendras teisinis pagrindas	1
A – Europos Sąjungos bendrajam biudžetui taikomo Finansinio reglamento reikšmingos nuostatos	1
B – Bendrasis reglamentas dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo	3
C – Teisės aktai, susiję su pieno ir pieno produktų sektoriumi	6
D – Komisijos rekomendacijos	8
Ginčo aplinkybės	10
Procesas ir šalių reikalavimai	12
Dėl teisės	12
A – Dėl pirmajame ir trečiajame pagrinduose pateikto teiginio, kad buvo piktnaudžiauta įgaliojimais, priimtinumom	12
B – Dėl esmės	13
1. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, siejamo su Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio ir Dokumėte Nr. VI/5330/97 pateiktų rekomendacijų pažeidimu, kurį lemia finansinės korekcijos taikymas	13
a) Šalių argumentai	13
b) Bendrojo Teismo vertinimas	14
2. Dėl antrojo ieškinio pagrindo, siejamo su Reglamento Nr. 595/2004 21 straipsnio ir 22 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu	15
a) Šalių argumentai	15
b) Bendrojo Teismo vertinimas	16
3. Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, siejamo su teisinio pagrindo taikyti fiksuoto dydžio finansinę korekciją nebuvimu, taigi Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio, Dokumėte Nr. VI/5330/97 pateiktų rekomendacijų ir proporcingumo principo pažeidimu	17
a) Šalių argumentai	17
b) Bendrojo Teismo vertinimas	18
Dėl pirmo argumento, iš esmės siejamo su tuo, kad nėra teisinio pagrindo taikyti fiksuoto dydžio finansinės korekcijos asiguoatų įplaukų atlikus netinkamą kontrolę .	18
– Dėl 2004–2005 ir 2005–2006 ūkinių metų	19
– Dėl 2006–2007 ūkinių metų	21
Dėl antro argumento, siejamo su tuo, kad Komisija nenustatė galimo perviršio prieš jam pritaikydama fiksuoto dydžio finansinę korekciją	24

4. Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, siejamo su, pirma, pareigos motyvuoti pažeidimu ar nepakankamu motyvavimu ir, antra, Dokumento Nr. AGRI/60637/2006 nuostatų pažeidimu	25
a) Šalių argumentai	25
b) Bendrojo Teismo vertinimas	25
Dėl bylinėjimosi išlaidų	27